МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ЧЕРНІВЕЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ЮРІЯ ФЕДЬКОВИЧА

Факультет історії, політології та міжнародних відносин
кафедра міжнародних відносин та суспільних комунікацій

ШТУЧНИЙ ІНТЕЛЕКТ У ВНУТРІШНІЙ ПОЛІТИЦІ США: АНАЛІЗ ЗАГРОЗ ТА ІННОВАЦІЙ В ЕПОХУ ІНДУСТРІЇ 4.0

Кваліфікаційна робота
Рівень вищої освіти – другий (магістерський)

Виконала:
студентка 6 курсу, 604 групи
Мікіцел Дар'я Олександрівна
Керівник:
кандидат політичних наук,
доцент Макух-Федоркова І.І.

Рецензент:

До захисту допущено
на засіданні кафедри
протокол №____ від _____ 2025 р.
Зав. кафедрою _____ проф. Макар В.Ю.

Чернівці 2025

Анотація

У кваліфікаційній роботі досліджуються особливості впливу технологій штучного інтелекту на внутрішню політику США в умовах розвитку Індустрії 4.0. Розкрито ключові аспекти використання ШІ в економічній, безпековій та інформаційній сферах, проаналізовано нормативно-правові підходи США до регулювання інноваційних технологій та протидії новим загрозам. Особлива увага приділена феномену дезінформації, діпфейкам, алгоритмічним маніпуляціям та ризикам для виборчих процесів. Робота оцінює вплив ШІ на ринок праці та економіку США, механізми забезпечення національної та кібернетичної безпеки, а також стратегії держави щодо поєднання технологічного розвитку з безпековими вимогами.

Ключові слова: штучний інтелект, внутрішня політика США, Індустрія 4.0, національна безпека, дезінформація, діпфейки, цифрова безпека, регулювання ШІ, інформаційні операції.

Summary

The qualification work examines the influence of artificial intelligence on U.S. domestic policy within the broader context of Industry 4.0. It analyzes key areas of AI application in the economic, security, and information spheres, as well as U.S. regulatory approaches aimed at managing technological risks. Special attention is given to disinformation, deepfakes, algorithmic manipulation, and their impact on electoral processes.The study assesses the effects of AI on the U.S. labor market and economy, the mechanisms of national and cybersecurity protection, and the government’s strategies for balancing innovation with security demands.

Keywords: artificial intelligence, U.S. domestic policy, Industry 4.0, national security, disinformation, elections, AI regulation.

Кваліфікаційна робота містить результати власних досліджень. Використання ідей, результатів і текстів наукових досліджень інших авторів мають посилання на відповідне джерело.

_____ Мікіцел Д. О.

(підпис)

ЗМІСТ

ПЕРЕЛІК УМОВНИХ ПОЗНАЧЕНЬ **4**
ВСТУП **6**
РОЗДІЛ 1
ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНІ ПІДХОДИ ДО АНАЛІЗУ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ ЯК СКЛАДОВОЇ ІНДУСТРІЇ 4.0 **12**
1.1.Теоретико-концептуальні засади аналізу ШІ як частини індустрії 4.0 у внутрішній політиці США 12
1.2. Джерельна база дослідження 20
Висновки до розділу 1 26
РОЗДІЛ 2 29
РОЛЬ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ ЯК ЧАСТИНИ ІНДУСТРІЇ 4.0 У КОНТЕКСТІ ВНУТРІШНЬОЇ ПОЛІТИКИ США 29
2.1. Нормативно-правова база регулювання штучного інтелекту як частини Індустрії 4.0 у США 29
2.2. Вплив штучного інтелекту на внутрішньополітичні процеси США 41
2.3. Регулювання штучного інтелекту в контексті національної та безпекової політики США 48
Висновки до розділу 2 53
РОЗДІЛ 3 **56**
ПЕРСПЕКТИВИ ТА ЗАГРОЗИ ВИКОРИСТАННЯ ТЕХНОЛОГІЙ ШІ У СУЧАСНИХ РЕАЛІЯХ **56**
3.1. Вплив розвитку ШІ на ринок праці та економіку США 56
3.2.ШІ як інструмент інформаційного впливу та його загрози для національної безпеки США 65
3.3. Стратегії оптимізації балансу між технологічним прогресом і безпекою США 73
Висновки до розділу 3 81
ВИСНОВКИ **84**
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ **90**
ДОДАТКИ **103**
SUMMARY **109**

ПЕРЕЛІК УМОВНИХ ПОЗНАЧЕНЬ

NSS (НБС)	Стратегія національної безпеки США (National Security Strategy)
DOJ	Міністерство юстиції США (Department of Justice)
DoD	Міністерство оборони США (Department of Defense)
DHS (ГСБ/ВБ)	Міністерство внутрішньої безпеки США (Department of Homeland Security)
CISA	Агентство з кібербезпеки та безпеки інфраструктур США (Cybersecurity and Infrastructure Security Agency)
FCC	Федеральна комісія зі зв'язку США (Federal Communications Commission)
FTC	Федеральна торгова комісія США (Federal Trade Commission)
NIST	Національний інститут стандартів і технологій США (National Institute of Standards and Technology)
NSF	Національний науковий фонд США (National Science Foundation)
OMB	Управління адміністративно-бюджетної політики США (Office of Management and Budget)
EO	Виконавчий указ Президента США (Executive Order)
EO 14110	Виконавчий указ «Safe, Secure, and Trustworthy Artificial Intelligence» (2023)
CHIPS Act	Закон США «CHIPS and Science Act» (2022)
TCPA	Закон про захист споживачів від телефонних зловживань (Telephone Consumer Protection Act)
ШІ (AI))	Штучний інтелект (Artificial Intelligence)
Generative AI	Генеративний штучний інтелект (моделі створення тексту, аудіо, відео, зображень)

Deepfake	Синтетичний контент, створений ШІ для імітації зовнішності/голосу людини
MIT	Массачусетський технологічний інститут
RAND	RAND Corporation ана-літичний центр США
Brookings	Brookings Institution - аналітичний центр США
CSIS	Центр стратегічних та міжнародних досліджень (Center for Strategic and International Studies)
Stanford SIO	Stanford Internet Observatory, Cyber Policy Center
Harvard HKS	Гарвардська школа державного управління ім. Кеннеді (Harvard Kennedy School)
OECD (ОЕСР)	Організація економічного співробітництва та розвитку
UN (ООН)	Організація Об’єднаних Націй
EU (ЄС)	Європейський Союз

ВСТУП

Актуальність дослідження. У XXI столітті штучний інтелект став не лише технологією, що визначає темпи інновацій, а й одним із ключових структуроутворюючих компонентів глобальної політичної, економічної та безпекової системи. Його стрімкий розвиток збігається з становленням Індустрії 4.0 - етапом цифрової трансформації, що змінює характер державного управління, оборонних стратегій, суспільної комунікації й економічних моделей. У цих умовах Сполучені Штати Америки, як одна з провідних технологічних держав світу, відіграють центральну роль у формуванні нормативних, безпекових і політичних механізмів використання ШІ, а їхній досвід стає визначальним для інших демократій, включно з Україною. Саме тому аналіз внутрішньої політики США щодо розвитку та регулювання ШІ набуває особливої актуальності.

Проблема взаємодії штучного інтелекту та внутрішньої політики США є актуальною щонайменше з 2016 року, коли питання кібербезпеки, дезінформації та іноземного втручання у вибори стали предметом національних дебатів і об’єктом уваги розвідувальних структур. Проте саме поява генеративних моделей у 2022–2024 роках радикально змінила масштаби та характер цієї проблеми. Технології, здатні створювати реалістичні тексти, відео, голоси й зображення, відкрили не лише безпрецедентні можливості для розвитку економіки, науки й державних сервісів, а й створили нові ризики для демократичних інституцій. ШІ став інструментом впливу на виборчі процеси, громадську думку, політичну поведінку, а також важелем геополітичного протистояння між великими державами.

У внутрішній політиці США стрімке впровадження ШІ оголило кілька структурних викликів: потребу в оновленні законодавчих рамок, необхідність захисту виборчої інфраструктури від маніпуляцій, загрозу втручання іноземних держав у внутрішні процеси, ризики безконтрольної автоматизації

державних рішень, а також трансформацію ринку праці та соціально-економічних відносин. На відміну від попередніх технологічних інновацій, штучний інтелект одночасно впливає на всі сфери життя - від оборони до освіти, від інформаційної політики до національної безпеки - що робить його вивчення необхідним саме у міждисциплінарному контексті.

Актуальність даного дослідження підсилюється також тим, що США першими серед провідних держав здійснили масштабний перегляд виборчої, кібербезпекової та інформаційної політики у зв'язку з впливом ШІ. Нові загрози, а саме дезінформація, deepfake-відео, синтетичні голоси, когнітивні атаки, маніпулятивні алгоритми поставили перед американськими інституціями безпрецедентні завдання. У відповідь державні агенції почали розбудовувати складну систему захисту: від створення міжвідомчих груп і розробки стандартів безпечного ШІ до партнерств із технологічними платформами та впровадження цифрових маркерів походження контенту. Аналіз цих процесів дозволяє зрозуміти, як одна з провідних демократій світу адаптується до епохи інформаційної конкуренції й когнітивної війни.

Важливо підкреслити, що досвід США у сфері регулювання та безпечного застосування ШІ має надзвичайне значення для України. Як держава, що перебуває у стані збройної та інформаційної війни, Україна стикається з усіма основними загрозами, які вже проявляються на території США: агресивною дезінформацією, використанням ШІ у воєнних і пропагандистських цілях, ризиками зовнішнього інформаційного впливу та необхідністю врегулювання інновацій на межі безпеки. Тому аналіз американських практик дає можливість окреслити напрямки, які можуть бути адаптовані до українських реалій - від нормативного регулювання до побудови систем інформаційної та когнітивної стійкості.

Отож, варто зауважити, що актуальність дослідження зумовлена комплексом чинників: стрімким розвитком технологій ШІ, фундаментальними змінами, які штучний інтелект вносить у внутрішню політику США, необхідністю забезпечення балансу між інноваціями та безпекою, появою

нових загроз для демократії, важливістю американського досвіду для формування стратегічної політики України. Вивчення ролі ШІ у внутрішній політиці США дозволяє глибше зрозуміти, як сучасні держави повинні реагувати на технологічні трансформації, захищати демократичні інституції та формувати модель «безпечного цифрового майбутнього» у добу Індустрії 4.0.

Мета дослідження - проаналізувати роль штучного інтелекту у внутрішній політиці США та оцінити його вплив на політику, безпеку, економіку та національні процеси в умовах Індустрії 4 0.

Завдання дослідження:

У процесі дослідження необхідно вирішити такі завдання:

1. Визначити теоретико-методологічні засади дослідження ШІ у внутрішній політиці США та окреслити ключові поняття, пов’язані з Індустрією 4.0.
2. Проаналізувати нормативно-правову базу США, що регулює штучний інтелект як частину внутрішньої політики, зокрема у сферах економіки, безпеки та державного управління.
3. Охарактеризувати вплив штучного інтелекту на внутрішньополітичні процеси США, включно з трансформацією виборчих процесів, інформаційної політики та цифрового врядування.
4. Дослідити вплив розвитку ШІ на економічний сектор і ринок праці США, визначити ключові тенденції, виклики та потенціал для економічного зростання.
5. Розкрити загрози, пов’язані з використанням ШІ, зокрема дезінформацію, deepfake-технології, когнітивні атаки та інші форми інформаційного впливу.
6. Проаналізувати стратегії та політики США, спрямовані на забезпечення балансу між технологічними інноваціями та національною безпекою, включно з механізмами відповідальності за зловмисне використання ШІ.

Об’єкт дослідження: роль штучного інтелекту та його проявів у внутрішній політиці Сполучених Штатів Америки.

Предмет дослідження: вплив штучного інтелекту на внутрішньополітичні, економічні та безпекові процеси у США, а також механізми державного регулювання, інституційні стратегії та інструменти протидії загрозам, пов'язаним із використанням ШІ.

Методи дослідження

Під час виконання магістерського дослідження було застосовано комплекс взаємодоповнюючих методів, які забезпечили всебічний аналіз впливу штучного інтелекту на внутрішню політику США в умовах Індустрії 4.0., а саме :

1. Аналіз і синтез - застосовувалися для з'ясування сутності штучного інтелекту як політико-технологічного явища, для опрацювання нормативно-правових документів США, офіційних стратегій та звітів урядових інституцій.
2. Узагальнення та абстрагування - дозволили сформувати теоретичні висновки щодо тенденцій розвитку державної політики США у сфері ШІ, а також окреслити ключові загрози та можливості, які виникають в умовах Індустрії 4.0.
3. Системний метод - застосовано для розгляду штучного інтелекту як складного соціотехнічного явища, що впливає на політичні, економічні та безпекові процеси США.
4. Контент-аналіз - застосований для дослідження офіційних документів США таких як виконавчі укази, меморандуми OMB, стратегії США щодо ШІ, а також аналітичних звітів провідних дослідницьких центрів таких як Брукінгський інститут, Массачусетський технологічний інститут, корпорація RAND, Стенфордський центр кіберполітики.
5. Івент-аналіз – використано для вивчення конкретних подій, у яких штучний інтелект відіграв політичну або безпекову роль, а саме вибори США, діпфейк-інциденти, регуляторні дії уряду США.

Практичне значення дослідження полягає у можливості застосування його результатів для вдосконалення підходів до формування державної політики у сфері цифрової безпеки та регулювання штучного інтелекту.

Отримані аналітичні висновки можуть бути використані для розроблення рекомендацій щодо зміцнення кібер- та інформаційної безпеки України. Досвід США у протидії дезінформації, deepfake-технологіям та загрозам для виборчих процесів є важливим для формування стратегічних документів та нормативно-правових актів, спрямованих на регулювання ШІ в умовах розвитку Індустрії 4.0. Практична діяльність аналітичних центрів, органів державної влади США, експертних спільнот, що працюють у сфері інформаційної політики, кібербезпеки та технологічного регулювання становить важливу емпіричну основу, яка дозволяє адаптувати найкращі міжнародні практики та формувати практичні рекомендації щодо підвищення стійкості держави до інформаційних впливів і технологічних ризиків.

Дослідження також може бути корисним для українських інституцій, які інтегрують ШІ у процеси державного управління, та для фахівців, що займаються протидією іноземним інформаційним операціям.

Апробація результатів дослідження

Основні положення та результати кваліфікаційної роботи були апробовані в межах XIX Міжнародної науково-практичної конференції студентів та молодих учених «Актуальні проблеми зовнішньої політики України», м. Чернівці, 3 грудня 2025 р., де Мікіцел Д.О. представила доповідь на тему «Регулювання штучного інтелекту в контексті національної та безпекової політики США» [1, с.98-100].

Структура роботи. Магістерська робота складається зі вступу, трьох розділів, поділених на підрозділи, висновків, списку використаних джерел, який налічує 87 найменувань, та 6 додатків. Загальний обсяг роботи становить 114 сторінок, з яких основного тексту 73 сторінок.

РОЗДІЛ 1
ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНІ ПІДХОДИ ДО АНАЛІЗУ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ ЯК СКЛАДОВОЇ ІНДУСТРІЇ 4.0

1.1.Теоретико-концептуальні засади аналізу ШІ як частини індустрії 4.0 у внутрішній політиці США

Методологічна основа аналізу штучного інтелекту як частини Індустрії 4.0 у внутрішній політиці США спирається на поєднання підходів, що походять як із теорій міжнародних відносин, так і з сучасних концепцій цифрової трансформації. Індустрія 4.0 розглядається не лише як техніко-економічний етап розвитку, а як нова технологічна парадигма, яка змінює розподіл влади, характер державного суверенітету, структуру ризиків та механізми політичного управління. У цьому сенсі вона стає аналітичною рамкою, в межах якої досліджується місце штучного інтелекту в політиці США.

Базовим концептом є поняття четвертої промислової революції, під яким Клаус Шваб розуміє якісно новий етап розвитку, що характеризується злиттям фізичного, цифрового та біологічного вимірів, де ключову роль відіграють штучний інтелект, Інтернет речей, великі дані, автоматизація й кіберфізичні системи. Варто зазначити, що у своїй праці «Четверта промислова революція» він наголошує, що нові технології не просто підвищують продуктивність, а трансформують моделі влади, управління і безпеки, створюючи як безпрецедентні можливості, так і нові загрози для держав і суспільств. Тому Індустрія 4.0 в даному дослідженні розглядається як макрорівнева рамка, всередині якої аналізується штучний інтелект як один із ключових інструментів формування нової політичної реальності [61].

З методологічної точки зору, важливим є поєднання інституціонального та соціально-конструктивістського підходів, добре відомих у теоріях міжнародних відносин. Інституціоналізм дозволяє дослідити, як державні структури США такі як Конгрес, адміністрація Президента, міністерства, незалежні агентства, суди реагують на виклики Індустрії 4.0 і як вони

намагаються інституціоналізувати ШІ через закони, стратегії, стандарти й регуляторні практики. Цей підхід особливо важливий для аналізу таких документів, як Закон США про CHIPS та науку від 2022 року, національні стратегії у сфері ШІ, а також виконавчі укази, які оформлюють державну політику щодо інновацій і безпеки. Соціальний конструктивізм, своєю чергою, дає змогу показати, як Індустрія 4.0 і штучний інтелект конструюються в американському політичному дискурсі як одночасно «двигун прогресу» і «джерело екзистенційних ризиків», що впливають на демократію, ринок праці й національну безпеку.

Сутність Індустрії 4.0 у цьому дослідженні розкривається через поняття кіберфізичних систем, мережевої взаємодії і управлінні, заснованого на даних. Національний інститут стандартів і технологій США (NIST) визначає кіберфізичні системи як інтегровані комплекси, в яких програмне забезпечення, сенсори, мережі та фізичні об'єкти утворюють єдине ціле, здатне автономно збирати, аналізувати та використовувати дані для прийняття рішень у реальному часі [21]. Це стосується не лише виробництва, а й критичної інфраструктури, енергетики, транспорту та навіть організації державних послуг. Відповідно, внутрішня політика США в епоху Індустрії 4.0 неминуче пов'язана з тим, як держава керує такими системами, захищає їх від загроз і використовує як інструмент адміністративної модернізації.

У рамках теоретичних підходів до Індустрії 4.0 важливо також закцентувати увагу на понятті цифрового суверенітету, яке широко використовується у працях, присвячених конкуренції США з іншими центрами сили у сфері високих технологій. Варто зазначити, що у дослідженнях, опублікованих у рамках аналітичних програм Інституту Брукінгса та Фонду Карнегі за міжнародний мир, цифровий суверенітет визначається як здатність держави контролювати критичні технологічні ресурси та забезпечувати, щоб ці ресурси служили національним інтересам, а не створювали залежність від інших держав чи транснаціональних корпорацій. Цей підхід дозволяє вбудувати Індустрію 4.0 в логіку теорій міжнародних

відносин, де технологічний вимір розглядається як один із ключових вимірів сили поряд з військовим, економічним і дипломатичним.

Важливо, що концепція Індустрії 4.0 у західній науковій літературі пов’язана з переходом від класичних ієрархічних моделей управління до мережевих та платформних моделей, у яких ключову роль відіграють дані, алгоритми та цифрові платформи. Варто зауважити, що цифрові платформи, від хмарних сервісів до соціальних мереж, стають новими «інституціями влади», оскільки вони контролюють доступ до інформації, формують комунікаційні потоки й можуть впливати на політичну мобілізацію та громадську думку. Аналізуючи вищезазначене, варто зауважити, що епоха Індустрія 4.0 передбачає й перерозподіл владних ресурсів між державою, корпораціями та суспільством.

Методологія цього дослідження виходить з того, що Індустрія 4.0 має подвійний характер, а саме з одного боку, вона задає технічні рамки, в яких розвивається штучний інтелект, з іншого виступає категорією політичного аналізу, що дозволяє пояснити, чому США сприймають ШІ одночасно як інструмент економічного лідерства і як фактор уразливості національної безпеки.

Епоха Індустрії 4.0. дозволяє поєднати економічні, безпекові й політичні аспекти внутрішньої політики США та застосувати до аналізу ШІ інструменти інституціоналізму й конструктивізму, акцентуючи увагу на ролі держави, норм, дискурсів і інституційних практик у формуванні відповідей на виклики Індустрії 4.0.

У межах сучасної політичної науки штучний інтелект вивчається як технологічний феномен, що змінює функціонування держави, структуру владних відносин та механізми ухвалення рішень. Водночас, варто зазначити, що ШІ здійснює значний вплив на демократію, інформаційну безпеку, політичну участь і легітимність державних інститутів. Теоретична база для цього аналізу інтегрує напрацювання державного управління, цифрового врядування, теорій демократії, а також підходів міжнародних відносин, які

дозволяють інтерпретувати ШІ як частину глобальної конкуренції за технологічну владу.

Однією з ключових рамок є концепція цифрового управління, яка описує перехід від традиційної бюрократії до моделей управління, орієнтованих на дані, автоматизацію та алгоритмічне прийняття рішень. Дослідники Світового банку та Організація економічного співробітництва та розвитку відзначають, що уряди дедалі більше покладаються на системи штучного інтелекту для прогнозування соціальних процесів, аналізу ризиків, оптимізації адміністрування та підвищення ефективності публічних послуг. Такі зміни формують те, що у теорії державного управління називають алгоритмічним управлінням, тобто систему, у якій алгоритми стають автономними учасниками процесу врядування, впливаючи на політику нарівні з інституціями та політичними акторами. У межах цього підходу ШІ не є лише технічним інструментом, а виступає новим механізмом перерозподілу влади між державою, приватними корпораціями та суспільством [51].

Важливу роль у дослідженні взаємодії штучного інтелекту з внутрішньою політикою США відіграє підхід теорії державного управління, який аналізує трансформацію публічного сектору під впливом цифровізації. Дослідження Інституту Ади Лавлейс «Алгоритмічна підзвітність для державного сектору» 2021 року доводить, що поширення ШІ створює новий тип політико-адміністративної взаємодії, у межах якої державні інституції повинні одночасно адаптуватися до високої швидкості технологічних змін та підтримувати демократичний контроль, прозорість і підзвітність. У звіті наголошується на необхідності інституційної модернізації держави, включно з розбудовою спеціалізованих організаційних структур, здатних управляти ризиками ШІ. Цей підхід дозволяє пояснити появу у 2024 році посади головного спеціаліста зі штучного інтелекту (Chief AI Officer) у федеральних агенціях США, передбаченої меморандумом OMB M-24-10, та загальну тенденцію перетворення ШІ на ключовий ресурс державної потужності [12].

У політичній теорії важливою є також концепція технологічного детермінізму, яка стверджує, що технології визначають політичні процеси більше, ніж інституційні чи соціальні чинники. Класики цього підходу, зокрема М. Маклюен, підкреслюють, що медіа і технології не просто передають інформацію, а формують структуру мислення, сприйняття політичних подій та характер громадської думки. Сучасні дослідження, такі як роботи Ніла Асавапатхі та Кейт Кроуфорд, розширюють цей підхід, доводячи, що ШІ є не лише технологією, а й соціально-політичною інфраструктурою, що формує нові норми влади, контролю та безпеки. Це особливо актуально для США, де питання використання алгоритмів у виборчих процесах, правоохоронній діяльності чи сфері безпеки має пряму політичну вагу [25].

У теорії демократії ШІ досліджують через призму демократичної стійкості та загроз алгоритмічної маніпуляції. Варто зазначити, що технології машинного навчання можуть масштабувати дезінформацію, створювати deepfake-контент і підривати довіру до демократичних інститутів. Варто також зауважити, що ШІ впливає на когнітивні процеси громадян, маніпулює емоціями та сприяє політичній поляризації. У цій рамці штучний інтелект аналізується не лише як інструмент комунікації, а як фактор, що перетворює інформаційний простір на поле політичної боротьби.

Теорії міжнародних відносин, особливо неореалізм і ліберальний інституціоналізм, дають змогу пояснити, чому ШІ активно інтегрується у внутрішню політику США. Неореалісти підкреслюють, що зростання технологічної потужності Китаю робить контроль над ШІ ключовим елементом національної безпеки США, який визначає баланс сил і стратегічну автономію держави [15]. Натомість інституціоналісти акцентують, що США намагаються створити глобальні стандарти етичного і безпечного використання ШІ через міжнародні структури. У цьому контексті внутрішня політика США розглядається як частина ширшої стратегії збереження глобального лідерства у сфері високих технологій [50].

Таким чином, теоретичні підходи до аналізу штучного інтелекту в політичній науці дозволяють комплексно осмислити його місце у внутрішній політиці США. Застосування концепцій цифрового врядування, алгоритмічного управління, технологічного детермінізму та демократичної стійкості створює багатовимірну рамку, у якій ШІ розглядається як фактор трансформації держави, економіки, безпеки та суспільних відносин. А інтеграція підходів міжнародних відносин підкреслює, що внутрішня політика США щодо ШІ формується під впливом глобальної технологічної конкуренції й необхідності утримання стратегічної переваги у добу Індустрії 4.0.

У сучасному науковому та експертному дискурсі Сполучених Штатів проблематика впливу штучного інтелекту на внутрішню політику набуває системного значення, що відображається у дослідженнях провідних американських аналітичних центрах як Корпорація RAND, Інститут Брукінгса, Центр стратегічних та міжнародних досліджень (CSIS), Стенфордський центр кіберполітики, Гарвардська школа імені Кеннеді та Массачусетського технологічного інституту (MIT). Аналітика цих інституцій формує теоретичну основу для вивчення взаємозв'язку між розвитком технологій Індустрії 4.0 та трансформацією політичних, безпекових і соціальних процесів у США. Корпорація RAND у статті автором якої є Тодд К. Хелмус «Штучний інтелект, діпфейки та дезінформація» зазначає, що штучний інтелект стає фактором структурної перебудови інформаційного середовища та безпосередньо впливає на когнітивну безпеку населення, тобто здатність громадян ухвалювати рішення на основі достовірної, не спотвореної алгоритмічним втручанням інформації. Аналітики підкреслюють, що у політичних процесах США зростає роль автоматизованих систем, здатних формувати або модифікувати громадську думку через генеративні моделі, персоналізовану агітацію та маніпулятивний контент [32].

Інститут Брукінгса у статті «Штучний інтелект може зміцнити демократію США і послабити її» підкреслює, що ШІ докорінно змінює логіку політичної комунікації, створюючи умови для одночасного персоналізованого

впливу на мільйони виборців, що раніше було технічно неможливим [48]. Згідно з їхніми висновками, Індустрія 4.0 формує новий інформаційний порядок, у якому демократичні інститути змушені конкурувати з алгоритмами великих приватних компаній та зовнішніх державних акторів.

Центр безпеки та нових технологій у звіті «Реакція Китаю на ініціативи США, пов'язані зі штучним інтелектом» аналізує ШІ в контексті технологічного суперництва США з Китайською Народною Республікою, вказуючи, що внутрішня політика у сфері регулювання ШІ не може розглядатися окремо від зовнішньополітичних та безпекових пріоритетів держави. Штучний інтелект постає не лише технічним інструментом, а одним з ключових ресурсів стратегічної потужності, від якого залежить конкурентоспроможність США у XXI столітті [26]. Важливу роль у теоретичному аналізі ШІ у публічній політиці відіграє підхід державного управління, який досліджує, як алгоритмізація та цифровізація змінюють роботу публічного сектору. У цьому контексті показовим є звіт Інституту Ади Лавлейс, Інституту штучного інтелекту та Партнерства «Відкритий уряд» «Алгоритмічна підзвітність для державного сектору: уроки першої хвилі впровадження політики» (2021), де на основі порівняльного аналізу робиться висновок, що алгоритмічні системи в органах влади часто діють як «чорні скриньки», породжуючи ризики непрозорості, помилок і дискримінації, якщо відсутні чіткі механізми підзвітності й контролю. Автори наголошують, що уряди мусять запроваджувати інструменти алгоритмічної звітності, аби зберігати демократичний контроль над автоматизованими рішеннями та не підривати довіру до державних інституцій [12].

Слід також зауважити, що конструктивістський підхід, представлений у працях Александра Вендта та Пітера Катценштейна, який виходить із того, що політичні процеси формуються не лише матеріальними структурами, а й колективними уявленнями та соціальними значеннями. Це особливо важливо для аналізу ШІ, оскільки сприйняття технологій суспільством формує регуляторну політику держави. Дані дослідницького центру Pew «Що

говорять дані про погляди американців на штучний інтелект» демонструють амбівалентність громадської думки щодо ШІ: очікування технологічних переваг поєднуються зі страхом перед ризиками автоматизації, маніпуляцій та втручання у приватність. Таким чином, конструктивізм дозволяє пояснити, чому в США політика щодо ШІ значною мірою визначається суспільним дискурсом та взаємодією громадян з технологічними платформами [56].

У свою чергу, підхід технологічної влади, розроблений Джозефом Наєм у книзі «Майбутнє влади» (2011), інтерпретує технології як нове джерело впливу поряд із військовою та економічною силою. Най стверджує, що зростання ролі кіберпростору, інформаційних технологій та мережевих платформ змінює конфігурацію м'якої й смарт-влади, дозволяючи тим державам, які контролюють критичні технології, встановлювати норми, стандарти й правила гри для інших акторів. У цьому контексті ШІ у внутрішній політиці США розглядається не лише як інструмент підвищення ефективності управління, а й як засіб формування нормативного порядку, що може бути експортований назовні [36].

Інтеграція технологічної детермінації, конструктивізму, неореалізму, теорії технологічної влади та концепції алгоритмічного врядування дозволяє сформувати комплексну теоретичну рамку, яка пояснює природу впливу штучного інтелекту на внутрішню політику США. ШІ у цій системі постає одночасно як структурний фактор політичної трансформації, як ресурс національної могутності, як джерело нових форм влади та як інструмент, що змінює механізми державного управління. У сукупності ці концепції демонструють, що США приділяють виняткову увагу питанням регулювання, етичної відповідальності та національної безпеки, оскільки ШІ формує нову політичну логіку, змінює структуру демократичних інститутів та впливає на механізми легітимації державної влади.

1.2. Джерельна база дослідження

Джерельна база дослідження ролі штучного інтелекту у внутрішній політиці США в умовах Індустрії 4.0 є багатовимірною та

міждисциплінарною, оскільки сама проблематика поєднує конституційно-правові та виборчі аспекти, питання національної безпеки, економічної політики, регулювання цифрових платформ, функціонування ринку праці, а також етичні стандарти використання ШІ. У роботі використано широкий масив джерел, який доцільно систематизувати на кілька основних груп: нормативно-правові та стратегічні документи США федерального рівня, законодавство окремих штатів і документи галузевих регуляторів, міжнародні та міжурядові аналітичні матеріали, звіти аналітичних центрів і профільних інституцій, академічні праці теоретичного й емпіричного характеру, соціологічні дослідження суспільної думки, матеріали якісної журналістики та policy-аналітики, а також українські аналітичні напрацювання, що забезпечують компаративний вимір.

Ключове ядро джерельної бази формують нормативно-правові та стратегічні документи США, які визначають рамкові засади внутрішньої політики щодо ШІ. Центральним документом є Виконавчий указ Президента США «Про безпечний, захищений і гідний довіри штучний інтелект» (Executive Order on the Safe, Secure, and Trustworthy Development and Use of Artificial Intelligence), який публікується у Федеральному реєстрі (Federal Register) і на офіційному сайті Білого дому та задає базові принципи державної стратегії у сфері ШІ - безпека, захист прав людини, недискримінація, підзвітність розробників та прозорість алгоритмічних систем [31]. Важливим доповненням до нього є «План дій Америки у сфері штучного інтелекту» (America’s AI Action Plan), що конкретизує стратегічні напрями розвитку й регулювання ШІ, включно з інвестиціями в інфраструктуру, освіту, наукові дослідження та міжнародне співробітництво [67]. Значну роль відіграє також меморандум Офісу з управління та бюджету США «M-24-10: Сприяння врядуванню, інноваціям та управлінню ризиками під час використання ШІ федеральними агентствами», який встановлює вимоги до створення реєстрів застосувань ШІ, внутрішніх процедур оцінювання ризиків і механізмів публічної підзвітності у діяльності урядових інституцій [11]. Методологічною

основою для управління ризиками виступає «Рамкова модель управління ризиками штучного інтелекту» (Artificial Intelligence Risk Management Framework, AI RMF 1.0), підготовлена Національним інститутом стандартів і технологій США, що пропонує стандартизовані підходи до виявлення, аналізу та мінімізації ризиків ШІ у як державному, так і приватному секторах [47]. У сфері кримінально-правового регулювання важливим орієнтиром залишається «Акт про шахрайство і зловживання з використанням комп'ютерів» (Computer Fraud and Abuse Act, CFAA), який задає правові рамки притягнення до відповідальності за зловмисне використання цифрових технологій, включно з системами ШІ [4].

Другу важливу групу становлять законодавчі ініціативи Конгресу США, спрямовані на інституціоналізацію довгострокової політики в галузі штучного інтелекту. Зокрема, «Акт про національну ініціативу в галузі штучного інтелекту 2020 року» (National Artificial Intelligence Initiative Act of 2020) визначає інституційну архітектуру координації досліджень, розробок і впровадження ШІ, закріплюючи механізми міжвідомчої взаємодії, фінансування наукових програм та партнерств із приватним сектором [75]. Законопроєкт «S.1596 - Акт про Національну комісію з питань штучного інтелекту» (National AI Commission Act) покликаний створити спеціальний дорадчий орган, який би оцінював ризики, можливості та етичні дилеми використання ШІ, формуючи рекомендації для Конгресу [76]. Поруч із цим розробляються законодавчі ініціативи, спрямовані на врегулювання використання генеративного ШІ у політичній рекламі та інформаційних кампаніях, зокрема «Акт про підзвітність deepfake-технологій», а також проєкт закону щодо створення «федеральної регуляторної пісочниці» для тестування інноваційних систем ШІ під контролем відповідних агентств [74]. Сукупно ці документи демонструють прагнення США виробити цілісну, багаторівневу систему регулювання ШІ - від загальнонаціональних стратегій до спеціалізованих законів, що реагують на нові виклики.

Варто також закцентувати увагу й на актах законодавства окремих штатів та документи галузевих регуляторів, які відображають «знизу-вгору» еволюцію політики у сфері ШІ. Прикладом комплексного підходу є законодавство штату Колорадо про регулювання високоризикових систем штучного інтелекту, яке зобов'язує розробників та впроваджувачів алгоритмічних рішень запобігати дискримінації в таких чутливих сферах як працевлаштування, доступ до освіти, охорони здоров'я, житла та страхування [73]. У Каліфорнії прийнято низку актів, орієнтованих на протидію політичним кібершахрайствам та забезпечення прозорості використання ШІ у виборчих процесах - насамперед «AB-2655 Політичне кіброшахрайство» (Political Cyber Fraud) та «AB-1836 Акт про підзвітність штучного інтелекту у виборах» (Artificial Intelligence Accountability in Elections Act) [19]. В інших юрисдикціях увага зосереджується на захисті права на голос, образ та особисту схожість - зокрема, «Акт про забезпечення безпеки схожості, голосу та зображення» штату Теннессі (Ensuring Likeness, Voice, and Image Security Act of 2024) та поправки до законодавства штату Юта щодо штучного інтелекту (Artificial Intelligence Amendments) [64]. У сфері галузевого регулювання індикативним є «Модельний бюлетень щодо використання систем штучного інтелекту страховиками», ухвалений Національною асоціацією страхових комісарів, який встановлює вимоги до управління ризиками, недопущення алгоритмічної дискримінації та забезпечення належного нагляду за використанням ШІ у страхуванні [44]. Важливу роль відіграють також рішення Федеральної комісії зі зв'язку, яка, зокрема, заборонила використання синтетичних голосів у рободзвінках без відповідного розкриття, а також запровадила штрафи за використання deepfake-технологій у політичних кампаніях [10].

Суттєвий внесок у теоретичне осмислення ШІ в контексті Індустрії 4.0 роблять міжнародні аналітичні документи та монографії. Концепція Четвертої промислової революції, запропонована Клаусом Швабом, дозволяє розглядати штучний інтелект як системоутворюючий елемент глибокої трансформації

економіки, політики та соціальних структур, що відбувається на перетині цифрових, біотехнологічних та фізичних інновацій [61]. Спеціальна публікація NIST «Кіберфізичні системи та Інтернет речей» демонструє, як інтеграція сенсорів, мережевої інфраструктури та алгоритмів формує новий тип «розумних» інфраструктур, що безпосередньо впливають на механізми державного управління й безпеки [21]. Документи OECP - зокрема «Принципи штучного інтелекту OECP» та «Індекс цифрового уряду 2023» - задають міжнародні стандарти відповідального, людиноцентричного використання ШІ та дозволяють співвіднести політику США з практиками інших розвинених демократій [50]. Водночас монографія Кейт Кроуфорд «Атлас ШІ: влада, політика та планетарні витрати штучного інтелекту» пропонує критичний погляд на концентрацію технологічної влади, екстрактивний характер глобальних ланцюгів постачання та соціальні наслідки широкомасштабного впровадження ШІ [25].

Важливу групу становлять звіти аналітичних центрів і профільних інституцій, що фокусуються на впливі штучного інтелекту на демократію, виборчі процеси та інформаційну безпеку. Аналітика Корпорації RAND, у тому числі дослідження про штучний інтелект, deepfake-технології та дезінформацію, а також праця про загрози інформаційній цілісності та можливі політичні відповіді на виклики генеративного ШІ, дають змогу зрозуміти, як ШІ змінює архітектуру інформаційного простору й механізми маніпулювання суспільною думкою [32]. Центр безпеки та нових технологій (CSET) у звіті «ШІ та майбутнє кампаній дезінформації» аналізує потенціал використання генеративних моделей державами-суперниками США у зовнішніх інформаційних операціях, що напряму пов’язує технологічний розвиток з питаннями національної безпеки [20].

Інститут Брукінгса у своїх публікаціях пропонує розгорнутий аналіз трансформації демократичних процесів під впливом алгоритмів таргетованої комунікації, політичної реклами та симуляції контенту [16]. Щорічні «Оцінки загроз розвідувальної спільноти США» за 2024 та 2025 роки, підготовлені

Офісом директора національної розвідки, підкреслюють, що ШІ стає ключовим інструментом як державних, так і недержавних акторів, дозволяючи проводити масштабні операції впливу з низькими витратами та високим рівнем анонімності [52]. Ці оцінки доповнюються документами Міністерства юстиції США щодо «іноземного зловмисного впливу», які фіксують конкретні випадки використання цифрових платформ і ШІ-інструментів для втручання у внутрішні політичні процеси США, а також звітами Офісу генерального інспектора DHS про захист виборчої інфраструктури й зміну ролі відомства у протидії дезінформації [78].

Варто зауважити, що важливим інструментом аналізу ризиків є також аналітичні документи Агентства з кібербезпеки та безпеки інфраструктур, зокрема звіт «Ризик у фокусі: генеративний штучний інтелект та виборчий цикл 2024 року», що систематизує загрози, пов’язані з використанням генеративного ШІ у виборчих кампаніях [27].

Значна частина джерельної бази стосується економічних і соціальних наслідків упровадження ШІ. Звіт Маккінсі та компанія «Економічний потенціал генеративного ШІ: наступний рубіж продуктивності» демонструє вплив ШІ на зростання ВВП, трансформацію бізнес-процесів і появу нових моделей зайнятості [41], тоді як дослідження, представлені у статті Себа Мюррея «Як штучний інтелект впливає на ринок праці США», аналізують, як алгоритми змінюють структуру завдань, продуктивність працівників і вимоги до компетентностей у різних галузях [62].

Низка робіт, опублікованих на платформах SSRN та NBER, зокрема дослідження Юй Хуана про локальні й агреговані ефекти ШІ на ринок праці, праця Джонатана Гартлі та співавторів про наслідки генеративного ШІ для зайнятості, а також стаття П. Адхікарі та колег про вплив і регулювання ШІ на ринок праці США, дозволяють здійснити емпіричний аналіз змін у структурі зайнятості, заробітних плат і нерівності [33]. Робочий документ NBER № 31161 та дослідження «Збільшення чи автоматизація праці? Вплив розвитку штучного інтелекту на зайнятість та заробітну плату» деталізують зв’язок між

інвестиціями у ШІ, автоматизацією праці та динамікою доходів [45]. Необхідно зазначити, що у глобальному вимірі важливим орієнтиром є «Звіт про майбутнє робіт 2025» Всесвітнього економічного форуму, який оцінює, які професії зникатимуть, а які - зростатимуть унаслідок широкомасштабного впровадження ШІ, а також які навички будуть ключовими в найближчі роки [87]. Ці матеріали доповнюються якісною журналістикою - зокрема, статтею журналу TIME «ШІ змінює роботу білих комірців», яка ілюструє на конкретних кейсах, наприклад, юридичних фірм, можливості ШІ щодо підвищення продуктивності та зміни структури зайнятості [72].

Важливу підгрупу джерел становлять емпіричні та соціологічні дослідження, що фіксують ставлення американського суспільства до штучного інтелекту. Звіти Pew Research Center, зокрема «Що дані говорять про погляди американців на штучний інтелект» та «Погляди на ризики, можливості та регулювання ШІ», дозволяють простежити амбівалентність суспільної думки, а саме: поєднання очікувань від технологічного розвитку з тривогами щодо втрати робочих місць, приватності та загроз демократичним процесам [56]. Ці дані є важливими для конструктивістського виміру дослідження, оскільки показують, як суспільні уявлення й дискурси впливають на формування політичного курсу щодо ШІ. Додатково до цього використано матеріали про цифрову та ШІ-грамотність, зокрема аналітичну статтю А. Клейна, яка роз’яснює сутність ШІ-грамотності як ключової компетенції в умовах швидкої технологічної трансформації [37].

Останній, але не менш важливий компонент джерельної бази - українські аналітичні матеріали, які забезпечують порівняльний вимір і допомагають інтерпретувати американський досвід у контексті потреб та викликів України. Стаття Олени Спесивцевої «Регулювання штучного інтелекту: досвід США» узагальнює основні елементи американської моделі регулювання ШІ, акцентуючи на ролі стратегічних документів, етичних принципів та багаторівневої інституційної архітектури [89]. Аналітичний матеріал Надії Баловсяк «Білль про права для штучного інтелекту повинен

впорядкувати застосування AI» розглядає американську ініціативу «Білля про права в епоху штучного інтелекту» з точки зору захисту прав людини й можливостей для імплементації подібних підходів у вітчизняне правове поле [88]. Залучення цих праць дозволяє поєднати аналіз внутрішньої політики США з питаннями національних інтересів, кібер- та інформаційної безпеки, а також формування власної нормативної бази у сфері ШІ.

Таким чином, джерельна база дослідження є комплексною та багаторівневою: вона поєднує правові акти, стратегічні документи, міжнародні стандарти, аналітику провідних think-tank, академічні праці, емпіричні соціологічні дослідження, журналістські розслідування та українські експертні матеріали. Така структура дає змогу не лише реконструювати еволюцію внутрішньої політики США щодо штучного інтелекту, але й критично оцінити її ефективність, внутрішні суперечності та потенціал адаптації ключових елементів цієї політики до українського контексту

Висновки до розділу 1

Штучний інтелект у контексті Індустрії 4.0 постає як концептуально й методологічно складний феномен, який поєднує не тільки технологічні, соціально-економічні виміри, а й політичний. У межах теоретико-методологічного аналізу було з’ясовано, що Індустрія 4.0 формує нову логіку функціонування сучасних суспільств, де ключову роль відіграють дані, автоматизовані системи, алгоритми та цифрові інфраструктури. Штучний інтелект у цій системі виконує роль своєрідного «ядра», що забезпечує обробку великих масивів інформації, оптимізацію виробничих і управлінських процесів та підтримку рішень на всіх рівнях державної політики.

Розгляд місця ШІ у внутрішній політиці США показав, що американський підхід ґрунтується на поєднанні технологічного розвитку з довгостроковими стратегічними пріоритетами держави. США розглядають штучний інтелект не лише як інструмент економічного зростання, а й як фактор посилення національної безпеки, збереження глобальної

конкурентоспроможності та формування нових стандартів у сфері цифрового регулювання. У межах проаналізованих концептуальних підходів простежується логіка, згідно з якою держава прагне одночасно стимулювати інновації, захищати суспільство від ризиків і забезпечувати контроль над критично важливими технологіями. Це формує комплексну систему управління, що поєднує стратегічне планування, інституційне врядування та нормативне регулювання.

Звернення до джерельної бази дослідження підтвердило, що аналіз внутрішньої політики США щодо ШІ потребує міждисциплінарного підходу. Нормативні документи, урядові стратегії, матеріали міжнародних організацій, аналітичні звіти та праці дослідників дозволили не лише окреслити еволюцію поглядів на роль штучного інтелекту, а й виявити тенденції, які визначають сучасну модель американського технологічного розвитку. Сукупність використаних джерел забезпечила глибину та об’єктивність оцінки, дала можливість відтворити контекст ухвалення політичних рішень і показала, як США інтегрують ШІ у ширші процеси цифрової трансформації.

Таким чином, дослідження джерельної бази закладають цілісну теоретико-методологічну основу, необхідну для подальшого дослідження внутрішньої політики США у сфері штучного інтелекту. Теоретико-концептуальні засади дозволили зрозуміти логіку формування державних підходів, окреслив ключові концепти та визначив джерельну рамку, на якій ґрунтуватиметься аналіз наступних розділів. Завдяки цьому стало можливим перейти від загальнотеоретичного осмислення феномену ШІ до вивчення конкретних інституційних практик, механізмів регулювання та стратегічних рішень, що формують технологічну політику США в умовах Індустрії 4.0.

РОЗДІЛ 2
РОЛЬ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ ЯК ЧАСТИНИ ІНДУСТРІЇ 4.0 У КОНТЕКСТІ ВНУТРІШНЬОЇ ПОЛІТИКИ США

2.1. Нормативно-правова база регулювання штучного інтелекту як частини Індустрії 4.0 у США

Початок XXI століття став періодом безпрецедентної технологічної трансформації, у центрі якої опинився штучний інтелект - ядро так званої четвертої промислової революції, або Індустрії 4.0. Її сутність полягає у злитті цифрових, біологічних та фізичних технологій, що створює нові форми взаємодії між державою, економікою та суспільством. Для Сполучених Штатів Америки, які історично позиціонують себе як глобального технологічного лідера, регулювання ШІ стало не лише технічним, а й внутрішньополітичним завданням, пов’язаним із національною безпекою, конкурентоспроможністю та етикою державного управління.

У межах сучасної системи державного управління США політика регулювання штучного інтелекту зосереджена на трьох ключових напрямках, зокрема на тому, що федеральні агентства здійснюють внутрішні оцінки ризиків та ефективності використання ШІ, забезпечуючи дотримання вже чинних правових і етичних норм у межах своєї компетенції. Також аналізується чи потрібні окремим агентствам додаткові повноваження, зокрема у сферах безпеки, захисту даних, охорони здоров’я, праці та оборони, щоб вони могли реагувати на виклики, пов’язані з автономними та алгоритмічними системами. Щодо третього напрямку, слід зазначити, що акцент робиться на тому, що уряд стимулює добровільні ініціативи саморегулювання в промисловості, заохочуючи технологічні компанії до розробки стандартів прозорості, звітності та етичного використання ШІ. Значна частина законодавства, запропонованого на 118-му та 119 -му Конгресах, наголошує на розробці добровільних рекомендацій та залученню передового досвіду, а також на звітності про галузеві оцінки систем ШІ [24].

Слід також зазначити, що правова політика США у сфері ШІ формувалася еволюційно - не через ухвалення одного всеохопного закону, як це зроблено в Європейському Союзі, а через сукупність взаємопов'язаних законодавчих актів, виконавчих наказів, меморандумів і технічних стандартів. Такий підхід отримав назву «моделі співрегулювання», де уряд, промисловість і наукова спільнота спільно визначають рамки розвитку технологій. Як зазначає аналітична служба Конгресу США у звіті «Регулювання штучного інтелекту: підходи США та інших країн, а також міркування для Конгресу», нормативно-правова база США щодо ШІ формується як динамічна система «співрегулювання», у якій державні інституції взаємодіють із бізнесом і науковими організаціями, зберігаючи гнучкість у період стрімкого технологічного розвитку [24].

Це проявляється як у законодавчій, так і у виконавчій сфері. Конгрес ухвалив низку актів, що визначають організаційні основи досліджень і впровадження штучного інтелекту, зокрема Закон про національну ініціативу щодо штучного інтелекту 2020 року, Закон про CHIPS та науку 2022 року, Закон про штучний інтелект в уряді 2020 року, тоді як виконавча влада формує стратегічну політику через укази та меморандуми як до прикладу Виконавчий указ Президента США «Про безпечний, захищений і гідний довіри штучний інтелект» та Меморандум OMB щодо управління штучним інтелектом 2024 року.

Варто зазначити, що важливою частиною нормативно-правової бази регулювання штучного інтелекту є добровільні стандарти та етичні принципи розроблені Національний інститут стандартів і технологій (NIST), зокрема Структура управління ризиками штучного інтелекту 2023, що визначає механізми ідентифікації, оцінювання та зниження ризиків використання ШІ. Цей документ став практичним орієнтиром як для державного, так і для приватного сектору, демонструючи прагнення США до «м'якого», але ефективного регулювання.

Одним із ключових нормативних актів, що визначив сучасну архітектуру правового регулювання штучного інтелекту в США, є Закон про національну ініціативу зі штучного інтелекту 2020 року [75]. Саме цей закон став основою для формування цілісної системи управління, координації та підтримки досліджень і впровадження технологій ШІ у США.

Особливу увагу закон приділив створенню Національного консультативного комітету з питань штучного інтелекту (National AI Advisory Committee, NAIAC), який забезпечує незалежну експертну оцінку політики уряду у сфері ШІ. До складу комітету увійшли представники академічних інституцій, бізнесу та громадянського суспільства. З 2022 до 2024 року комітет підготував понад тридцять офіційних звітів, зокрема аналітичні рекомендації щодо використання генеративних моделей, етики алгоритмів і взаємодії ШІ з ринком праці [24].

Важливим елементом закону стало забезпечення принципів відкритості, прозорості та етичного використання даних, що передбачає формування баз відкритих даних для навчання алгоритмів, але з урахуванням вимог приватності та захисту персональної інформації. Цей підхід відповідає європейським принципам етичного ШІ, проте реалізується у США переважно у формі добровільного дотримання стандартів, а не через жорстке правове регулювання [75].

Крім того, закон визначає обов’язок уряду звітувати перед Конгресом про результати реалізації національної ініціативи зі штучного інтелекту, включно з фінансовими витратами, ефективністю досліджень і впливом технологій на ринок праці. Це підкреслює прагнення американської системи забезпечити публічну підзвітність і водночас підтримувати гнучкість у регулюванні нових технологій.

Одним із ключових документів, який демонструє гнучку, але політично виважену модель, став Виконавчий указ Президента США «Про безпечний, захищений і гідний довіри штучний інтелект» підписаний Джозефом Байденом 30 жовтня 2023 року [31]. Саме цей указ заклав фундамент сучасної

національної політики у сфері ШІ, визначивши рамкові принципи безпечного використання технологій у державному управлінні, економіці, освіті, обороні та наукових дослідженнях.

Документ підкреслює, що уряд США «має забезпечити розвиток ШІ у спосіб, який зміцнює демократію, економічне зростання, права людини та безпеку громадян» [31]. У ньому закріплено вісім пріоритетних напрямів: управління ризиками, безпека та конфіденційність даних, захист від алгоритмічної дискримінації, підзвітність, кіберзахист, міжнародне партнерство, освіта кадрів і стимулювання інновацій. Це не просто декларація - документ став стратегічним орієнтиром для всіх федеральних агентств у створенні власних політик штучного інтелекту [47].

З позицій Індустрії 4.0 цей указ відіграє подвійну роль. По-перше, він визначає етичні й технічні стандарти для впровадження автоматизованих систем у промисловості, транспорті, енергетиці, охороні здоров’я - тобто у ключових секторах нової індустріальної епохи. По-друге, він легітимізує державне втручання у розвиток технологій, коли це необхідно для захисту національної безпеки або запобігання соціальним ризикам. Указ встановлює вимоги до тестування генеративних моделей, прозорості джерел навчальних даних, сертифікації ризикових систем, а також передбачає створення Національної ради з питань ШІ (National Artificial Intelligence Council), яка координує міжвідомчу політику [75].

Виконавчий указ 2023 року, фактично, встановив рамкову доктрину епохи Індустрії 4.0 у США - технології мають служити суспільству, але їхня розробка підлягає етичному та правовому контролю. Його прийняття стало відповіддю на загрози, які породжує масове впровадження алгоритмів машинного навчання у державне управління та промисловість: зокрема ризики дискримінаційних рішень, витоку даних, маніпуляцій контентом, автоматизації зброї та підриву довіри до демократичних процесів [24].

Важливо, що вказаний указ також встановлює механізми міжнародного співробітництва. США розглядають ШІ не лише як економічну технологію, а

як геополітичний ресурс, що визначає лідерство у світовій системі Індустрії 4.0. У цьому контексті регуляторна політика стає інструментом внутрішньої стабільності та зовнішньої конкурентності. Як підкреслюється в документі, Сполучені Штати мають «сприяти розробці глобальних стандартів довіри до ШІ». Це положення демонструє, що США намагаються сформувати власний центр нормативного впливу, альтернативний європейській моделі, що базується на жорсткому контролі.

Для аналізу нормативно-правової бази регулювання ШІ в США важливо розглянути меморандум «Удосконалення управління, інновацій та управління ризиками для використання штучного інтелекту агентствами» оприлюднене Адміністративно-бюджетним управлінням у 2024 році. Меморандум визначає три головні напрями державної політики у сфері ШІ: інноваційність, управління ризиками та формування довіри. Даний меморандум розроблений як визнання урядом США, що розвиток технологій неминуче супроводжується ризиками - технічними, етичними та соціальними. У документі вперше подано адміністративне визначення ризиків використання ШІ, які «пов’язані з ефективністю, безпекою, справедливістю, прозорістю, підзвітністю, доречністю або законністю рішень і дій, що виникають у результаті застосування штучного інтелекту» [24].

Крім того, документ надає практичні рекомендації щодо захисту персональних даних і конфіденційності, зобов’язуючи агентства проводити аудит алгоритмів, які обробляють інформацію про громадян, особливо у сферах охорони здоров’я, зайнятості та соціального забезпечення.

Досліджуючи регулювання штучного інтелекту, слід проаналізувати вплив президентства Трампа на впровадження та затвердження нових нормативно-правових актів щодо штучного інтелекту. Спираючись на дослідження міжнародної юридичної фірми «White & Case», що аналізує та оцінює нове законодавство, можна зазначити, що більш поблажливий підхід ло регулювання ШІ [86]. Президент Трамп у січні 2025 року видав Указ про про усунення бар'єрів для американського лідерства у сфері ШІ, який скасовує

Указ президента Байдена про «Безпечний, захищений і надійний штучний інтелект» [71].

Даним указом президент Трамп закликає федеральні міністерства та агентства здійснити зміни, а саме переглянути або скасувати всі політики, директиви, нормативні акти, що були прийняті за адміністрації Байдена, і які «не відповідають» принципам нового Указу «посиленню глобального домінування Америки у сфері ШІ».

При аналізі нормативно-правового регулювання ШІ в Сполучених Штатах Америки варто також проаналізувати опублікований у липні 2025 року План дій Америки щодо штучного інтелекту, який визначає понад 90 федеральних політичних заходів, спрямованих на забезпечення лідерства США у сфері штучного інтелекту та розміщення інновацій в основі політики США щодо штучного інтелекту [86]. Варто зазначити, що даний план своїми принципами дещо відрізняється від принципів Європейського Союзі, які зосереджуються здебільшого на питаннях ризику використання технологій штучного інтелекту. Також слід зазначити, що даний План дещо контрастує з певними ініціативами прийнятими в різних штатах, до прикладу з такими як Закон Колорадо про штучний інтелект [67].

Аналізуючи дані про наявні численні законопроекти про штучний інтелект, що подаються на розгляд Конгресу США, варто звернути увагу на те, що більшість проектів наголошують на розробці добровільних рекомендацій та найкращих практик для систем штучного інтелекту, оскільки наявні побоювання побоювання щодо придушення технологічного прогресу та підтримки конкурентоспроможності, особливо в порівнянні з такими країнами, як Китай [86].

План дій щодо штучного інтелекту також підкреслює ключову мету адміністрації Трампа щодо вдосконалення інфраструктури штучного інтелекту Сполучених Штатів для геополітичного лідерства, одночасно захищаючи від загроз з боку іноземних супротивників. Центральним елементом цієї стратегії є експорт повного пакету технологій штучного

інтелекту, включаючи апаратне забезпечення, моделі, програмне забезпечення та додатки, до країн, які бажають приєднатися до запропонованого «Альянсу штучного інтелекту».

Варто зазначити, що План дій Америки щодо штучного інтелекту прийнятий за правління Трампа може накласти певні зміни на План Білля про права ШІ, виданому за часів Байдена. Хоча Указ про усунення бар'єрів спеціально не скасував Білль про права ШІ, адміністрація Трампа може бути менш схильною до розробки принципів, викладених у Біллі про права ШІ, тією мірою, якою ці принципи сприймаються як «невідповідні» «посиленню глобального домінування Америки у сфері ШІ» [86].

Для більш детального та глибшого розгляду питання правового регулювання технологій штучного інтелекту слід розглянути і позицію Білого дому щодо новаторських методів контролю використання ШІ. Управлінням наукової та технологічної політики Білого дому опублікувала проєкт Білля про права у сфері штучного інтелекту (Додаток А) [89].

Проєкт Білля або ще як його називають «дорожня карта щодо відповідального використання штучного інтелекту» містить 5 принципів про права у сфері штучного інтелекту які необхідні для контролю та розроблення правового регулювання впровадженню автоматизованих систем штучного інтелекту. Ці принципи дадуть змогу упорядкувати механізми використання штучного інтелекту в суспільстві і зможуть забезпечити певний правовий порядок.

Якщо охарактеризувати дані принципи проекта Білля, то слід почати з найпершого, який передбачає забезпечення безпеки людству при розробці новітніх технологій штучного інтелекту. Також повинні відбуватися постійні «брейнштормінги», які повинні передчасно виявити проблеми, потенційні ризики, та наслідки, які можуть відбутися після впровадження високоінтелектуальних технологій. (Брейншторминг – від англійської мозковий штурм, тобто процес креативного мислення, інтенсивного обговорення і генерації ідей для пошуку рішення до певного завдання) [89].

Не менш важливим є і другий принцип проекта Білля, який спрямований на захист прав людини від дискримінації з боку алгоритмів штучного інтелекту і що не менш важливо надасть право відмови від прийняття рішення шляхом використання автоматизованих систем. Наступні принципи спрямовані на захист конфіденційності даних та контролю доступу до власних даних, пояснення цілей використанню даних технологій та сповіщення про дії які були застосовані штучним інтелектом стосовно суспільства [88]. П'ятий принцип є досить цікавим положенням політики Білого дому, який апелює до того, що суспільство завжди повинне мати альтернативу використання технологій ШІ. Принцип говорить про те, що «американська громадськість заслуговує на людську резервну систему на випадок, якщо автоматизована система вийде з ладу або завдасть шкоди» [89].

Відтак, слід зазначити, що дані принципи мають на меті впорядкувати використання штучного інтелекту та захистити від проявів та наслідків використання ШІ і як наслідок проявів автоматизованих систем прийняття рішення. Однак, необхідно врахувати те, що багато експертів висловлюють сумніви щодо того що даний законопроект зможе привнести певні результати та вплинути на діяльність приватних компаній, що з кожним днем все більше спираються та використовують технології машинного навчання та прийняття рішень.

Варто також розглянути, законопроект про «Один великий прекрасний законопроект», що набрав чинності 4 липня 2025 року, що пропонував 10-річне призупинення, заборону на регулювання ШІ на рівні штатів та місцевих органів влади [86]. Дане положення мало на меті нібито встановити єдиний федеральний нагляд, однак викликало супротив з боку багатьох законодавців штатів, стурбованих втратою можливості вирішувати проблему шкоди, пов'язаної зі ШІ, на місцевому рівні. Результатом було скасування запропонованого законопроекту, оскільки 1 липня 2025 року Сенат проголосував 99 голосами «Проти» та тільки 1 «За» за запровадження даного закону. Необхідно зазначити, що більшість законодавців та захисників прав

споживачів погоджувались щодо того, що це положення є необґрунтовано розпливчастим і, ймовірно, може спровокувати хвилю судових позовів щодо його обсягу та впливу. Різні законодавці також висловили стурбованість тим, що даний законопроект підірве зусилля щодо регулювання ШІ з метою покращення безпеки дітей в Інтернеті та запобігання шахрайській торговельній практиці [86].

Однак, варто також звернути увагу на те, що штати можуть приймати власне законодаство щодо регулювання штучного інтелекту. Зокрема, законодавство окремих штатів, яке регулює використання ШІ, має частково екстериторіальну дію, тобто його положення можуть поширюватися не лише на компанії, зареєстровані в межах відповідного штату, але й на ті підприємства, що здійснюють діяльність або надають послуги резидентам цього штату, навіть перебуваючи за його межами. Такий підхід формує мозаїчну систему регулювання, у якій місцеві закони доповнюють або уточнюють федеральні норми, визначаючи специфіку правового режиму штучного інтелекту у різних юрисдикціях США.

Досліжуючи нормативно-правову базу регулювання ШІ в США, варто також проаналізувати закони окремих штатів, спрямованих на регулювання штучного інтелекту. До прикладу, в Колорадо в 2024 році було прийнято комплексне законодавство про штучний інтелект, а саме Закон Колорадо про штучний інтелект, який регулює використання «high-risk» систем ШІ, що приймають чи суттєво впливають на критичні рішення, а саме освіту, працевлаштування, охорону здоров’я, страхування, житло, державних послуг тощо. Закон зобов’язує розробників і впроваджувачів таких систем застосовувати заходи, спрямовані на запобігання алгоритмічній дискримінації, розкривати інформацію про характеристики систем, а також забезпечувати механізми перевірки й апеляції рішень [73].

Варто зазначити, що деякі штати як, до прикладу, Коннектикут, Массачусетс, Нью-Мексико, Нью-Йорк та Вірджинія мають намір прийняти законодавства, положення яких буду в певній мірі повторювати Закон

Колорадо про ШІ та запроваджуватимуть гарантії від упередженості систем штучного інтелекту.

Також у вересні 2024 року Каліфорнія прийняла різні закони про штучний інтелект, що стосуються прозорості, конфіденційності, розваг, чесності виборів та підзвітності уряду. Серед них Закон про захист демократії від обману, пов'язаного з діпфейкам, що вимагає від великих онлайн-платформ виявляти та блокувати публікацію суттєво оманливого контенту, пов'язаного з виборами в Каліфорнії, протягом певних періодів часу до та після виборів [19]. Закон про цифрову репліку, що встановлює підстави для позову бенефіціарів померлих знаменитостей щодо відшкодування збитків за несанкціоноване використання цифрової репліки знаменитості, створеної штучним інтелектом, в аудіовізуальних творах або звукозаписах [18].

Подібне законодавство також було прийнято в штаті Теннессі, а саме Закон про забезпечення безпеки подібності, голосу та зображень під назвою «Закон про забезпечення безпеки подібності, голосу та зображень» («Закон ЕЛВІСА»), який розширює права особистості, забороняючи несанкціоноване використання штучного інтелекту для імітації імені, фотографії, голосу чи подібності особи без ліцензії [64].

Штат Юта також прийняв перелік законів щодо регулювання штучного інтелекту, одним із них є закон про політику щодо штучного інтелекту, що набув чинності у травні 2024 року. Закон вимагає як юридичних осіб, так і фізичних розкриття інформації про використання штучного інтеку [84]. У Техасі губернатор Грег Ебботт 22 червня 2025 року підписав Закон Техасу про відповідальне управління штучним інтелектом (TRAIGA). Варто зазначити також, що у секторі зайнятості місто Нью-Йорк прийняло Місцевий закон 144 від 2021 року [84], який «забороняє роботодавцям та агентствам зайнятості використовувати автоматизований інструмент прийняття рішень щодо працевлаштування, якщо цей інструмент не пройшов перевірку упередженості протягом одного року з моменту його використання [44].

Що стосується міжнародних зобов'язань, то 5 вересня 2024 року Сполучені Штати приєдналися до Андорри, Грузії, Ісландії, Норвегії, Республіки Молдова, Сан-Марино, Великої Британії, Ізраїлю та Європейського Союзу, щоб підписати Рамкову конвенцію Ради Європи № 36 про штучний інтелект.

Варто також звернути увагу й на такі закони, що регулюють використання ШІ як Закон про «пісочницю» № 16 , який має на меті створити федеральну «регуляторну пісочницю» для розробників штучного інтелекту, щоб вони могли подавати заявки на звільнення від порушень або зміни щодо дотримання федеральних правил з метою тестування, експериментування або тимчасової пропонування продуктів та послуг штучного інтелекту [5]. Закон про справжню політичну рекламу, який має на меті регулювати генеративний штучний інтелект у політичній рекламі [76]. Проект Закону «Про заборону підробок», який захищатиме голосові та візуальні зображення людей від несанкціонованого відтворення за допомогою генеративного штучного інтелекту [83].

У підсумку можна зазначити, що правове регулювання штучного інтелекту в США перебуває на етапі активного формування й характеризується комбінацією гнучких нормативних механізмів і поступової інституціоналізації державної політики. Відсутність єдиного кодифікованого федерального закону компенсується системою взаємодоповнювальних інструментів - виконавчих актів, меморандумів, технічних стандартів і законодавчих ініціатив штатів, що разом формують багаторівневу модель співрегулювання. Таке поєднання політичного керівництва та технічного саморегулювання відображає американську традицію підтримки інновацій, коли держава не обмежує технологічний прогрес, а створює умови для його безпечного, етичного та суспільно корисного розвитку.

Меморандум OMB «Удосконалення управління, інновацій та управління ризиками для використання штучного інтелекту агентствами» («Advancing Governance, Innovation, and Risk Management for Agency Use of AI») (2024) став

першим практичним документом, який систематизував вимоги до використання ШІ у федеральному управлінні, запровадивши принципи підзвітності, прозорості, захисту даних і недискримінації. Разом із Виконавчим указом Президента США 2023 року ці документи заклали підвалини нової адміністративної культури довіри до ШІ, у якій ефективність поєднується з етикою. Водночас NIST Структура управління ризиками ШІ (2023) виконує роль технічної основи, що конкретизує механізми оцінювання та мінімізації ризиків.

Федеральні закони, такі як Закон про національну ініціативу зі штучного інтелекту 2020 року та Закон про CHIPS та науку 2022 року, визначили інституційне поле для наукових досліджень, створення міжвідомчих структур і формування національної інфраструктури для розвитку ШІ. На рівні штатів з'являються нормативні акти нового покоління, наприклад, Закон штату Юта про політику в галузі штучного інтелекту та Закон штату Колорадо про штучний інтелект, які фокусуються на питаннях етичності, алгоритмічної прозорості та запобігання дискримінації. Таким чином, правова система США у сфері штучного інтелекту має децентралізований, але взаємопов'язаний характер, що дозволяє адаптувати регуляторні підходи до конкретних галузей та регіонів.

Отже, модель регулювання ШІ у США можна охарактеризувати як прагматичну і багаторівневу, зорієнтовану не на жорстке законодавче обмеження, а на управління ризиками, міжвідомчу координацію й розвиток стандартів безпеки. Вона відображає баланс між свободою інновацій та соціальною відповідальністю, що є фундаментальним принципом американської політичної культури в епоху Індустрії 4.0. Такий підхід створює підґрунтя для формування довгострокової стратегії розвитку штучного інтелекту, яка поєднує державну політику, науковий потенціал і суспільні цінності.

2.2. Вплив штучного інтелекту на внутрішньополітичні процеси США

Період інформаційно-комунікаційних технологій Індустрії 4.0. супроводжується поглибленням інтеграції технологій штучного інтелекту у політичне життя США. Сьогодні ШІ впливає не лише на управлінські процеси чи комунікацію між урядом і громадянами, але й глибоко трансформує механізми внутрішньої політики, партійної конкуренції та електоральної поведінки виборців. Варто зазначити, що його впровадження супроводжується парадоксом: із одного боку, це - новий етап цифрової демократизації, з іншого - потенційна загроза етичним і правовим засадам американського суспільства.

За даними Джінхан Лі (2024), штучний інтелект у політичному управлінні США став ключовим інструментом стратегічної комунікації, аналізу настроїв та прогнозування політичної динаміки [77]. Технології машинного навчання використовуються у передвиборчих кампаніях для моніторингу громадської думки, розробки алгоритмів таргетування та персоналізованої реклами, що докорінно змінило принципи електоральної боротьби.

Починаючи з президентських виборів 2016 року, використання ШІ стало одним із найпотужніших інструментів політичних кампаній у США. Саме тоді було зафіксовано перше масштабне застосування систем аналітики на основі алгоритмів аналітики Кембриджа (Cambridge Analytica), які дозволяли будувати точні профілі виборців на підставі їхньої онлайн-активності, уподобань і соціальних контактів. Цей досвід започаткував нову еру політичної комунікації, де межа між аналітикою й маніпуляцією стала дедалі розмитішою [39].

З розвитком технологій обробки великих даних, ШІ перетворився на інструмент персоналізованого впливу. Алгоритми на основі глибинного навчання здатні формувати політичні повідомлення, орієнтовані на конкретні сегменти виборців - від молоді, чутливої до соціальної справедливості, до

людей похилого віку, занепокоєних питаннями медицини та соціального забезпечення.

Прикладом масштабного використання технологій ШІ стали вибори президента США 2016 року, коли обидві кампанії - Дональда Трампа та Гілларі Клінтона -застосовували ШІ-керовані рекламні системи. Кампанія Трампа, зокрема, співпрацювала з компанією Cambridge Analytica, яка спеціалізувалася на аналітиці даних. Вона використовувала алгоритми штучного інтелекту для аналізу уподобань виборців, їхніх страхів, цінностей і соціальних інтересів, після чого створювала рекламні повідомлення, адаптовані під конкретні групи населення. Такі оголошення враховували не лише теми, які хвилювали громадян, а й демографічні та політичні характеристики цільової аудиторії, завдяки чому кампанія змогла ефективніше залучати виборців у вирішальних штатах [39].

Особливу роль у цьому процесі відіграє мікротаргетинг - стратегія, що полягає у використанні аналітики даних для створення персоналізованих політичних повідомлень, орієнтованих на окремі географічні регіони або навіть окремих осіб. Під час виборів 2016 року кампанія Дональда Трампа активно застосовувала цю технологію для роботи з виборцями у так званих «хитких» штатах - Мічигані, Вісконсині та Пенсильванії. Аналізуючи локальні уподобання виборців і створюючи повідомлення, що відповідали їхнім конкретним інтересам, кампанія змогла підвищити явку на виборах у ключових регіонах, що стало одним із чинників перемоги. Для виборців це означало, що люди різного віку, професії чи соціального статусу бачили різні політичні оголошення, спрямовані саме на їхні пріоритети. Наприклад, старші виборці отримували рекламу, пов’язану з охороною здоров’я, тоді як молодь бачила оголошення про вирішення проблем студентських боргів або працевлаштування [39].

Стрімке поширення генеративного ШІ радикально змінює інформаційне середовище внутрішньої політики США, посилюючи старі ризики такі як маніпуляції, пропаганда, підрив довіри до інститутів та водночас створює нові

механізми впливу на порядок денний. Варто зазначити, що сукупність недорогих інструментів, до прикладу для зміни голосу чи для персоналізації повідомлень, дає змогу масштабувати як легітимні політичні комунікації, так і дезінформаційні кампанії, що в свою чергу впливає як на політику уряду так і на зміну суспільних настроїв. Аналізуючи статтю «Вплив дезінформації, що генерується штучним інтелектом, на демократію: тематичні дослідження президентських виборів у США у 2016 та 2024 роках» Нурхан Тоссон Ібрагім та Нади Адель Аттія варто зауважити, що фіксується наростання проблеми верифікації джерел та «розмивання» авторства контенту, що ускладнює роботу фактчекерів і модерацію платформ [49].

Окремої уваги заслуговує феномен діпфейків, створених ШІ. Сучасні генеративні моделі здатні виробляти переконливі фейки, зокрема deepfake-відео, що стають серйозним викликом для демократичного процесу. Варто зазначити, що швидкість розвитку таких технологій значно перевищує темпи створення етичних і правових регуляторів, що породжує загрозу підриву довіри до політичних інституцій і виборчих результатів. Проблема полягає в тому, що фальсифікований контент здатен впливати на емоційне сприйняття виборців і змінювати хід виборчої кампанії, перш ніж суспільство або регулятори встигають його ідентифікувати [39].

Як зазначає Інститут Брукінса, генеративні моделі, здатні створювати зображення, відео та тексти, ускладнюють перевірку достовірності політичного контенту, створюючи ризики поляризації суспільства та підриву довіри до демократичних інститутів. За даними дослідження «Вплив генеративного штучного інтелекту в період світових виборів», саме США стають прикладом країни, де політичні технології на базі ШІ найшвидше переходять від інструментів комунікації до механізмів впливу [85].

Внутрішньополітична специфіка полягає в тому, що алгоритми стають частиною процесів політичного управління. Виборчі штаби, федеральні відомства й навіть неурядові аналітичні центри активно застосовують моделі обробки природної мови для аналізу суспільних настроїв, прогнозування

протестної активності та оцінки політичних ризиків. Ці технології формують нову модель політичного менеджменту - аналітично-керовану демократію, де прийняття рішень спирається не на ідеологію, а на обчислювані дані.

Однак, варто зазначити, що така алгоритмізація політики створює ризик винекнення упередженості, коли політичні рішення ухвалюються на основі моделей, які в певній мірі здійснюють аналіз та обчислення на основі отриманих ШІ попередніх наборів даних. Це може мати реальний вплив на державну політику, розподіл ресурсів і навіть на порядок денний федерального уряду. В дослідженні Кейт Кроуфорд, дослідниці штучного інтелекту та професора Тревора Паглена, художника і дослідника, які відомі своїми спільними мистецькими та дослідницькими проєктами, що критично досліджують соціальні та політичні наслідки систем штучного інтелекту зазначається, що технологічні платформи, на яких працюють ці алгоритми, не є нейтральними - вони відображають цінності тих, хто їх створює, і можуть відтворювати політичні стереотипи, тим самим впливаючи на демократичну участь громадян [25].

Варто також зауважити, що громадська думка щодо загрози використання штучного інтелекту для синтезації матеріалів, в тому числі аудіо та відео, а також глибинних підробок залишаються критичним фактором внутрішньополітичної стабільності. Дослідження громадської думки фіксують високу настороженість щодо діпфейків і та водночас демонструють підтримку обмежувальних заходів щодо використання ШІ, необхідності маркування AI-контент та прозорості використання ШІ в уряді та медіа [55].

Інтеграція штучного інтелекту у політичне життя Сполучених Штатів істотно змінює механізми функціонування демократії, процеси формування суспільної думки та ухвалення політичних рішень. У межах внутрішньої політики США штучний інтелект вже став інструментом стратегічного управління інформацією, електоральної аналітики та цифрової мобілізації виборців. За висновками Джінхан Лі, що розкриваються у статті «Вплив генеративного штучного інтелекту в період світових виборів», технології

штучного інтелекту мають «трансформаційний вплив на американську політику, сприяючи одночасно підвищенню ефективності демократичних процедур і загостренню ризиків маніпуляцій, поляризації та недовіри до інститутів» [39] .

Якщо проаналізувати вплив штучного інтелекту на внутрішньополітичні процеси в США, то по-перше, варто зазначити, що змінилась модель політичних кампаній. Починаючи з виборів 2016 року, аналітичні системи машинного навчання використовуються штабами для обробки великих масивів персональних даних виборців, побудови психологічних профілів і точного таргетування політичних меседжів [42]. Алгоритми прогнозують схильність громадян до певних рішень і дозволяють політичним командам створювати індивідуалізовані повідомлення з високою емоційною залученістю. Необхідно зауважити, що така персоналізація значно підвищує ефективність агітації, однак одночасно замість політичної конкуренції можна простежити використання маніпулятивної мікротаргетингової реклами,що здійснена на основі проаналізованих ШІ даних, внаслідок чого виборець стає об’єктом прогнозованої поведінки, а не суб’єктом раціонального вибору.

Другою площиною, на яку варто звернути увагу при аналізі впливу ШІ на внутрішньополітичні процеси є вплив ШІ на інформаційний простір та якість політичного дискурсу. Алгоритми генеративного ШІ здатні створювати великі обсяги контенту: від новин до візуальних матеріалів, що в свою чергу суттєво ускладнює перевірку достовірності інформації. За висновками продемонстрованих Джінхан Лі в дослідженні штучно згенерована дезінформація під час виборчих кампаній у США знижує рівень довіри до традиційних медіа, сприяє формуванню «інформаційних бульбашок» та посилює політичну поляризацію [39]. Аналогічних висновки зробили й Метт Перо та Дж. Скотт Бабва Бреннен, американські дослідники та експерти у сфері технологій, політики та регулювання інтернету у своїй праці «Політична структура для регулювання використання генеративного штучного інтелекту

в політичній рекламі» опублікованій на сайті аналітичного центру Інститут Брукінгса, зазначаючи, що генеративні моделі збільшують обсяг політичних фейків і здатні підсилювати ідеологічні упередження, особливо на рівні місцевих виборів, де відсутній належний журналістський контроль [17].

Вагомий виклик становить поширення deepfake-технологій, які створюють переконливі, але сфальсифіковані аудіо- та відеоматеріали. У 2024 році кілька таких випадків у США, зокрема політичні телефонні «робоколи», у яких імітувався голос президента Джозефа Байдена, спонукали Федеральну комісію зі зв'язку ухвалити нормативне рішення про заборону використання згенерованих штучним інтелектом голосів у політичній агітації [30]. Такий прецедент продемонстрував, що уряд США поступово переходить від спостереження до активного регуляторного реагування на загрози, які створюють системи ШІ виборчого процесу.

Важливим аспектом, про який необхідно зазначити є те, що штучний інтелект трансформує управлінські механізми внутрішньої політики. Даний факт можна простежити на прикладі застосування алгоритмів для моніторингу суспільних настроїв, прогнозування ризиків протестної активності, виявлення координованих дезінформаційних кампаній і підвищення оперативності державного управління у багатьох федеральних агентствах США, зокрема в Міністерстві внутрішньої безпеки, Агентстві з кібербезпеки та Адміністративно-бюджетному управлінні. Алгоритми застосовуються для моніторингу суспільних настроїв, прогнозування ризиків протестної активності, виявлення координованих дезінформаційних кампаній і підвищення оперативності державного управління. Саме така аналітична інтеграція ШІ у внутрішньополітичні процеси робить державу більш проактивною, однак водночас породжує етичну дилему між безпекою та приватністю громадян [39].

Ще одним проявом впливу є зміна характеру політичної участі громадян. Алгоритмічні рекомендаційні таких платформ як YouTube, Facebook, TikTok, Twitter дедалі більше визначають, який контент бачать

користувачі, фактично стаючи посередниками політичної соціалізації. Як підкреслюється у статті «Вплив генеративного штучного інтелекту в період світових виборів», у США формується феномен «алгоритмічного громадянина», чиє розуміння політики зумовлене не публічними дебатами, а логікою персоналізованих інформаційних потоків [39].

Попри зазначені ризики, вплив ШІ на внутрішньополітичні процеси США має і позитивний вимір. Технології штучного інтелекту використовуються для виявлення бот-мереж і фейкових акаунтів, боротьби з маніпуляціями в соціальних мережах, а також для автоматизованої обробки запитів громадян і аналізу відкритих даних, що підвищує прозорість та ефективність державного управління.

Загалом, американська модель використання штучного інтелекту у внутрішньополітичних процесах демонструє перехід від класичної аналітичної демократії до «алгоритмічної», у межах якої технології не просто використовуються у політичних процесах, а стають їх структурним елементом. Це породжує потребу у новій політичній етиці - такій, що враховує когнітивний вплив алгоритмів на колективну свідомість, інформаційну автономію виборців і легітимність демократичного представництва.

Отже, вплив ШІ на внутрішню політику США не є одновимірним. Це складне поєднання інноваційної модернізації, інформаційних ризиків і нормативних викликів, яке визначатиме якість демократії у XXI столітті. Майбутнє американської політики дедалі більше залежить від того, чи зможе держава сформувати систему регулювання, що збалансує між технологічною свободою і політичною відповідальністю -адже лише тоді штучний інтелект стане засобом зміцнення, а не послаблення демократичних засад Сполучених Штатів.

2.3. Регулювання штучного інтелекту в контексті національної та безпекової політики США

Останні роки Сполучені Штати Америки активно формують цілісну систему національної та безпекової політики у сфері штучного інтелекту,

усвідомлюючи, що ця технологія стає визначальним чинником у конкурентній боротьбі XXI століття. Для США штучний інтелект - не лише технологічний прорив, а стратегічний ресурс державного управління, оборони та захисту демократії. Саме тому питання безпеки, контролю, етики та регулювання ШІ інтегровані у всі рівні національної політики, від федерального уряду до оборонного комплексу і міжнародних партнерств.

Відправною точкою сучасного американського курсу став Виконавчий указ Президента США «Про безпечний, захищений і гідний довіри штучний інтелект» від 2023 року, який закріпив принципи безпечного розвитку ШІ на державному рівні [31]. Цей документ започаткував системне врядування в умовах, коли штучний інтелект уже активно використовується у сфері оборони, правопорядку, енергетики, фінансів і критичної інфраструктури. Як підкреслює Р. Пауелл у дослідженні Центру CETaS, указ став першою спробою побудувати національну архітектуру безпеки ШІ, орієнтовану на управління ризиками фундаментальних моделей, зокрема генеративних систем, які потенційно можуть бути використані для створення біологічної чи кіберзброї або маніпуляції інформаційним простором [57]. Як наслідок, усі розробники таких моделей у США зобов'язані повідомляти уряд про ризики, результати тестування та контрольні механізми, а великі технологічні компанії повинні звітувати про безпечність своїх систем. Такий підхід означає перехід від ринкової саморегуляції до державного моніторингу технологічних ризиків.

Безпековий аспект штучного інтелекту у США базується на концепції «інновації через безпеку» - тобто інновацій, які не просто стимулюють економічне зростання, а водночас гарантують захист держави, суспільства та прав людини від потенційних ризиків нових технологій. Це фундаментальний принцип, що став основою всієї національної політики США у сфері ШІ. Суть полягає в тому, що розвиток технологій має супроводжуватись управлінням ризиками, незалежною перевіркою, прозорістю алгоритмів та наявністю людського контролю над критично важливими системами [31].

Саме цей підхід визначає зміст меморандуму OMB M-24-10, ухваленого у 2024 році Адміністративно-бюджетним управлінням США [11]. Документ запровадив нову управлінську модель: усі федеральні агентства зобов'язані інтегрувати штучний інтелект у свою діяльність лише після створення власної системи оцінки ризиків. З вищевикладеного, слід закцентувати, що кожна установа має призначити посадову особу, а саме, головного директора зі штучного інтелекту (CAIO), що відповідатиме за моніторинг, тестування, аудит і підзвітність використання алгоритмів. Вона координує взаємодію між технічними підрозділами, етичними комісіями, департаментами безпеки та керівництвом установи. Таким чином, держава не просто дозволяє впровадження ШІ, а створює інституційну екосистему відповідальності, яка робить цифрові інновації керованими [39].

Меморандум також встановлює чіткі вимоги щодо публічної звітності. Кожен урядовий департамент повинен вести відкритий реєстр застосувань ШІ. Це включає опис його функцій, цілей і ризиків. Наприклад, Міністерство внутрішньої безпеки США (DHS) вже опублікувало звіт «Інвентаризація варіантів використання ШІ», у якому детально описані алгоритмічні системи, що застосовуються для прогнозування загроз на кордоні та аналізу кіберінцидентів, включно з оцінкою ризиків і заходами запобігання дискримінації (DHS, 2024). [8]. Міністерство юстиції, у свою чергу, використовує штучний інтелект для аналізу великих масивів судових рішень і доказів, але під контролем правозахисних експертів. Усі ці практики створюють нову культуру прозорості державного управління, у якій інновація не приховується, а відкрито оцінюється з позицій етики та прав людини [39].

У сфері національної безпеки концепція «інновації через безпеку» набуває ще більшого значення. Вона проявляється у поєднанні державного регулювання, технічних стандартів і цивільного нагляду. Згідно з політикою, визначеною Національним інститутом стандартів і технологій (NIST), кожна система ШІ, яку розгортає федеральний уряд або його підрядники, має

проходити багаторівневий аудит, включно з оцінкою безпеки, справедливості, надійності та приватності [47].

Виходячи з вище наведено, можна зробити висновок, що, до прикладу, якщо Міністерство оборони має на меті впровадити систему автоматичного розпізнавання об'єктів для військових дронів, то воно зобов'язане провести тестування незалежною групою експертів, яка має виявити вразливості або етичні ризики [77]. Якщо ж ШІ використовується у системах правосуддя, то обов'язковою є перевірка ризиків алгоритмічної дискримінації. Зокрема, оцінюється, чи не містить система упереджень за ознакою раси, статі або віку, що може призвести до несправедливих рішень у кримінальних провадженнях. Подібні ризики детально проаналізовані у звіті Національного інституту юстиції США (NIJ), де підкреслюється необхідність аудиту та прозорості алгоритмічних систем у сфері кримінального правосуддя [7, с.10].

У 2024 році Міністерство охорони здоров'я та соціальних служб (HHS) розробило протокол, за яким усі алгоритми, що впливають на прийняття рішень щодо пацієнтів, проходять незалежну експертизу. Такі заходи є безпосереднім втіленням ідеї безпечної інновації, коли держава не стримує розвиток технологій, але водночас не дозволяє їм виходити за межі суспільного контролю [47].

Іншим важливим аспектом політики «інновації через безпеку» є людиноцентричність. Усі державні документи, від меморандуму OMB до Виконавчого указу 2023 року, підкреслюють: людина має залишатися в центрі процесу прийняття рішень [31]. Наприклад, у Національній стратегії оборони визначено принцип «залучення людини», тобто жодна автономна бойова система не може діяти без втручання оператора. Це забезпечує контроль, запобігає непередбачуваним наслідкам і зміцнює етичні стандарти в армії. Таким чином, навіть у військовій сфері США прагнуть поєднати ефективність автоматизації з моральною відповідальністю [77].

У ширшому контексті концепція «інновації через безпеку» уже впливає на взаємодію держави, бізнесу та суспільства. Багато технологічних компаній,

підписали добровільні зобов'язання дотримуватися безпекових стандартів, а саме проводити тестування моделей перед публічним релізом, позначати синтетичний контент і звітувати про механізми запобігання дезінформації. Можна заувадити, що це формує нову культуру відповідальної конкуренції, коли ринкове змагання не суперечить суспільній безпеці.

Таким чином, політика «інновації через безпеку» перетворюється на основу американського підходу до розвитку штучного інтелекту. Вона поєднує науково-технічний прогрес із правовими та етичними запобіжниками, створюючи баланс між свободою інновацій і суспільною безпекою. Цей принцип визначає стратегічний вектор США в епоху Індустрії 4.0: лише той, хто зможе розвивати технології, не втрачаючи контроль над ними, збереже лідерство у глобальній системі безпеки.

Також варто зауважити, що особливу увагу уряд США приділяє кібер- та інформаційній безпеці. Зі зростанням впливу генеративних моделей, здатних створювати реалістичні фейкові зображення, голоси чи тексти, виникла реальна загроза масштабних кампаній дезінформації. Наприклад, Агентство з кібербезпеки та захисту інфраструктури США (CISA) в документі «Ризик у фокусі: Генеративний штучний інтелект та виборчий цикл 2024 року» наголошує на ризиках для виборчих процесів, пов'язаних із deepfake-контентом, і закликає до розробки систем моніторингу та верифікації [27]. Паралельно регулятор Федеральна комісія зі зв'язку (FCC) ухвалив 8 лютого 2024 року рішення, за яким використання ШІ-згенерованих голосів у robocall-ах підпадає під заборону як штучні або записані голоси»без попередньої згоди, що фактично блокує застосування таких технологій у політичній рекламі або масових дзвінках. Таким чином, ШІ перетворюється не лише на інструмент інновацій, а й на новий фронт інформаційної безпеки США [10].

Безпека ШІ має також економічний і технологічний вимір. Прийнятий Закон США про підтримку виробництва напівпровідників і розвитку науки спрямований на локалізацію виробництва напівпровідників і створення власної інфраструктури для розвитку ШІ, аби зменшити залежність від

зовнішніх постачальників, зокрема китайських. Закон визначає технологічну автономію як складову національної безпеки [77]. Одночасно створення Консорціуму Інституту безпеки штучного інтелекту при Національному інституті стандартів і технологій США (NIST) забезпечує міжнародну координацію безпекових стандартів, у якій США виступають лідером разом із ЄС, Канадою, Японією та Австралією. Це демонструє, що американська політика у сфері ШІ має глобальний характер і спрямована на утвердження демократичних стандартів проти авторитарних моделей технологічного контролю [47].

На міжнародній арені США ініціюють формування демократичної коаліції безпечного ШІ, координуючи зусилля з партнерами щодо уніфікації правил для тестування, сертифікації та аудиту моделей. Як підкреслює звіт CRS (R48555, 2025), американський уряд розглядає технологічне лідерство у сфері ШІ як питання геополітичного балансу: «Хто контролює безпечний ШІ - той контролює майбутнє глобальної безпеки» [24]. Тому американська політика у цій сфері поєднує захист національних інтересів із побудовою міжнародних альянсів [57].

Втім, дослідники CETaS, Центру новітніх технологій і безпеки звертають увагу на виклики: надмірне регулювання може уповільнити інновації, а відсутність чітких механізмів виконання -знизити ефективність контролю. Зокрема, Р. Пауелл застерігає, що розробники можуть обходити урядові обмеження шляхом оптимізації обчислювальних ресурсів, тим самим залишаючи державу поза процесом реальної оцінки ризиків. Водночас адміністрація США бачить рішення у партнерстві з приватним сектором - через систему добровільних кодексів поведінки, звітність та відкриті наукові колаборації. Це дозволяє поєднати гнучкість бізнесу з безпековими пріоритетами держави [57].

Таким чином, американська політика ШІ у сфері національної безпеки - це багатовимірна система, що поєднує правові, технологічні, етичні й стратегічні інструменти. Вона спирається на три ключові принципи ризик-

орієнтованість, тобто розвиток технологій лише за умови управління ризиками через стандарти NIST, аудит і контроль з боку уряду. Також важоивим є принцип людиноцентричності, коли віддається пріоритет людському контролю над автономними системами, особливо у військовій сфері. Також важливим є принцип міжнародної координації: поширення безпекових стандартів і формування глобального альянсу демократичних держав у сфері ШІ.

У результаті Сполучені Штати створюють модель, у якій штучний інтелект розглядається не лише як технологічне досягнення, а як архітектурний елемент національної безпеки, що поєднує інновацію, стабільність і демократичні цінності. Це дозволяє США залишатися глобальним лідером у період епохи Індустрії 4.0, коли лише формуються «правила гри», де штучний інтелект визначає не лише розвиток економіки, а й межі безпеки, свободи та міжнародного порядку.

Висновки до розділу 2

Розвиток штучного інтелекту у Сполучених Штатах Америки можна вважати одним із основних та ключових основ національної модернізації, що визначає стратегічний курс країни в епоху Індустрії 4.0. Аналіз нормативно-правових, політичних та безпекових аспектів свідчить, що США послідовно формують багаторівневу систему регулювання ШІ, де поєднано технологічну динаміку, правову визначеність і етичну відповідальність. Така модель стала невід’ємним елементом внутрішньої політики держави, орієнтованої на підтримку інновацій, захист громадян і зміцнення глобального лідерства.

Передусім, нормативно-правова база США демонструє прагнення до створення гнучкого, але водночас контрольованого середовища розвитку ШІ. Законодавча база нормативно-правового регулювання штучного інтелекту, а саме Президентськ й указу про безпечний, надійний і відповідальний штучний інтелект, Меморандум Управління з питань бюджету США про впровадження політики у сфері ШІ, Рамкова система управління ризиками штучного інтелекту, розроблена NIST заклало концепцію «secure innovation» - безпечної

інновації, що поєднує розвиток технологій із системним управлінням ризиками, прозорістю алгоритмів і підзвітністю їх використання. Законодавство США формується на основі моделі адаптивного врядування, в межах якої держава встановлює стандарти, координує міжвідомчу взаємодію та стимулює добровільні зобов'язання приватного сектору. Завдяки цьому американська система забезпечує баланс між свободою інновацій і гарантіями безпеки громадян.

Водночас вплив штучного інтелекту на внутрішньополітичні процеси США засвідчив глибоке переплетення технологічних і соціально-політичних чинників. ШІ вже став інструментом формування громадської думки, політичної мобілізації та інформаційного впливу. Використання алгоритмів для аналізу поведінки виборців, мікротаргетингу політичних меседжів і створення персоналізованих медіакампаній радикально змінило політичну комунікацію. Водночас поширення генеративних моделей і deepfake-технологій створює нові загрози - дезінформацію, поляризацію суспільства й маніпуляції виборчими процесами. У відповідь на ці виклики США розвивають механізми етичного врегулювання, підзвітності та технологічного моніторингу, формуючи культуру довіри до алгоритмів як передумову стабільності демократичного процесу. Таким чином, ШІ у внутрішній політиці США виступає одночасно каталізатором модернізації державного управління і фактором, що вимагає нових підходів до захисту демократичних інститутів.

У контексті національної безпеки штучний інтелект розглядається Вашингтоном як стратегічний ресурс, що впливає на обороноздатність, кіберзахист і міжнародну стабільність. Американська політика у сфері безпеки ШІ ґрунтується на принципах ризик-орієнтованості, людиноцентричності та міжнародної координації. Таким чином, роль штучного інтелекту у внутрішній політиці США має системний характер і проявляється у трьох взаємопов'язаних площинах, а саме нормативно-правова, що забезпечує легітимність і керованість технологічних процесів, політична, яка формує нові механізми взаємодії держави й суспільства в умовах цифрової демократії та

безпекова, що спрямована на інтеграцію технології у стратегію національного та міжнародного захисту.

Сукупність цих елементів утворює американську модель регулювання ШІ, що спирається на принцип «інновації через безпеку» (secure innovation). Саме цей принцип забезпечує США можливість залишатися технологічним і політичним лідером у світі, де штучний інтелект стає не просто інструментом економічного зростання, а центральним чинником формування нової архітектури влади, безпеки й глобального порядку.

РОЗДІЛ 3
ПЕРСПЕКТИВИ ТА ЗАГРОЗИ ВИКОРИСТАННЯ ТЕХНОЛОГІЙ ШІ У СУЧАСНИХ РЕАЛІЯХ

3.1. Вплив розвитку ШІ на ринок праці та економіку США

Розвиток штучного інтелекту у Сполучених Штатах Америки став одним із найпотужніших чинників структурних трансформацій сучасної економіки, визначаючи нові тенденції на ринку праці, у виробничих відносинах та в системі розподілу доходів. Інтеграція ШІ в усі сектори, від промисловості й фінансів до освіти та медіа, не лише змінює технологічні процеси, а й впливає на соціально-економічну стабільність країни. Як зазначає дослідження Массачусетського технологічного інституту штучний інтелект «не просто знищує робочі місця, а змінює їхній зміст: автоматизуються не

професії, а окремі завдання в межах професій» [62]. Це свідчить про перехід від класичної автоматизації до моделі так званої «когнітивної аугментації», коли технології не витісняють працівника, а підсилюють його інтелектуальні можливості.

Однак, попри потенціал до зростання продуктивності, ефекти ШІ є амбівалентними. Дослідження «Вплив штучного інтелекту на ринки праці США» (ResearchGate, 2024) показує, що технологічна трансформація призводить до зниження попиту на рутинні та середньокваліфіковані професії, натомість збільшує попит на висококваліфіковану працю як, до прикладу, аналітиків, інженерів, фахівців з машинного навчання, управлінців цифровими процесами [28]. Така поляризація ринку праці створює ризик соціальної нерівності: працівники, чия діяльність базується на повторюваних завданнях, стикаються з ризиком втрати роботи, тоді як спеціалісти, здатні використовувати ШІ у своїй діяльності, підвищують власну конкурентоспроможність і доходи.

Зокрема, за результатами аналітичного звіту SSRN «Вплив штучного інтелекту на ринок праці: локальний та агрегований ефект» 2025 року, у регіонах США з більш активним впровадженням ШІ частка зайнятих у низько- та середньокваліфікованих секторах скоротилася, тоді як у високотехнологічних кластерах -навпаки, зросла [33]. Це факт яскраво демонструє про формування регіональної нерівності у доступі до технологічних можливостей. Наприклад, Каліфорнія, Массачусетс і Вашингтон демонструють зростання зайнятості у високотехнологічному секторі, тоді як промислові регіони Середнього Заходу втрачають робочі місця, що вимагає переорієнтації економічної політики на локальному рівні.

Водночас дослідження щодо впливу генеративного штучного інтелекту на ринок праці підтверджують, що генеративні моделі, такі як GPT чи Claude, змінюють не лише зайнятість, а й характер самої праці [35]. Працівники, які інтегрують ШІ у робочі процеси - у сфері маркетингу, юриспруденції, фінансів, освіти чи журналістики, - демонструють підвищення продуктивності

та ефективності. Таким чином, мова йде про підсилення людського капіталу, а не про його заміну, оскільки ШІ стає когнітивним партнером, який бере на себе рутинну аналітику та звільняє працівника для творчих і стратегічних завдань. Дана інформація підводить до логічного висновку, що політика США у сфері ринку праці поступово зміщується від оборони проти автоматизації - до стимулювання використання технологій штучного інтелекту в різних сферах роботи.

Разом із тим зростає і ризик соціально-економічного поділу, розшарування. Як зазначають Прабін Адхікарі, Прашамса Хамал і Френсіс Байду-молодший у свої праці «Вплив та регулювання штучного інтелекту на ринки праці та зайнятість у США», вплив ШІ є асиметричним: автоматизація найбільш загрожує тим, хто має обмежену цифрову грамотність, тоді як нові технологічні можливості концентруються серед освічених і молодших працівників [13]. У результаті формується новий розрив - не між тими, хто має роботу, і тими, хто її втратив, а між тими, хто володіє навичками адаптації до роботи з ШІ, і тими, хто їх не має. Це вимагає переосмислення освітньої політики, інвестицій у професійну підготовку та створення програм перекваліфікації для секторів, які зазнають найбільшого впливу автоматизації.

Варто також зазначити, що проблематика зміни структури доходів також вартує уваги. Дослідження «Збільшення чи автоматизація праці? Вплив розвитку штучного інтелекту на зайнятість та заробітну плату» демонструє, що впровадження ШІ підвищує середні доходи висококваліфікованих працівників, але може знижувати реальні доходи середнього класу [9]. Унаслідок цього збільшується розрив між технологічними елітами та традиційними секторами економіки. Американська політика реагує на це через програми податкового стимулювання малих підприємств і фінансування інноваційних кластерів, які мають залучати локальну робочу силу до нових цифрових ланцюгів вартості. Такі ініціативи поєднують технологічне оновлення з соціальним балансом, прагнучи запобігти концентрації вигод у кількох корпораціях.

Водночас необхідно враховувати макроекономічний ефект ШІ. Згідно з аналітикою MIT Sloan, підприємства, які інтегрували ШІ у виробничі процеси, фіксують підвищення продуктивності скорочення витрат на операційні процеси й оптимізацію ланцюгів постачання [62]. Це позитивно впливає на ВВП та інноваційний потенціал, однак водночас створює тиск на ринки праці, які не встигають адаптуватися до нових вимог. Проблема полягає в тому, що економічне зростання, генероване ШІ, може не конвертуватися автоматично у зростання зайнятості - якщо держава не забезпечить належну систему перекваліфікації, освіти й підтримки малого бізнесу.

Також варто звернути увагу і на наступну статистику, що надається Себ Мюррей та Лоуренс Шмідт, доцентом Массачусетського технологічного інституту Слоун. Дослідники зазначають, що найбільш вплив може чинити штучний інтелект саме на посади, що пов’язані з обробкою та аналізом даних, оскільки саме з такими завданнями найкраще справляється ШІ. Кількість працівників, що працюють у сфері аналітики управління, інформаційних досліджень скоротилась приблизно на 3,5% за 5 років, а кількість робочих місць у сфері фінансів, архітектури інженерії приблизно на 2-2,5% через високу частку завдань, що відповідають можливостям штучного інтелекту. Натомість варто зазначити, що юридичні посади отримали найбільшу користь від можливості використання штучного інтелекту у свої сфері та майже не стикаються з впливом автоматизації, що в свою чергу навіть призводить до збільшення зайнятості на 6,4% [62].

Нандіта Гірі, старший інженер-програміст Microsoft, зазначає, що «штучний інтелект особливо ефективний для заміни рутинних, передбачуваних завдань. Найбільш вразливими є робочі місця у сфері введення даних, підтримки клієнтів, транскрипції та логістики». Також зазначає, що технології штучного інтелекту дозволяють, до прикладу одному інженеру керувати процесом самостійно, коли раніше до процесу було залучено значно більше фахівців [65].

Кахіо Суброто, засновник платформи для вилучення даних на базі штучного інтелекту MrScraper, зазначає, що професії, яким найбільше загрожує заміна штучним інтелектом це ті, які значною мірою залежать від структурованої, повторюваної цифрової праці. «Це включає аналітиків на ранніх стадіях, молодших тестувальників QA, персонал з введення даних і навіть допоміжні посади у відділі кадрів та обслуговуванні клієнтів», – зазначив Кахіо Суброто [65].

Простежуючи дану тенденції варто також взяти до уваги дані з звіту Всесвітньо економічного форуму. Згідно дослідження до 2030 року штучний інтелект скоротить 92 мільйони робочих місць, водночас буде створено близько 170 мільйонів нових робочих місць, що в результаті призведе таки до збільшення зайнятості на 78 мільйонів [51]. (Додаток Б)

Якщо аналізувати професії, що набудуть найбільшого росту протягом наступних років, то варто зазначити, що найбільші зростаючі робочі місця переважно належать до ключових для багатьох економік професій. Серед них сільськогосподарські працівники, водії доставки, розробники програмного забезпечення, будівельники та продавці в магазинах завершують п'ятірку лідерів. Також варто згадати й про професії у сфері догляду, включаючи медсестер, соціальних працівників та фахівців з консультування. Згідно прогнозу Всесвітньо економічного форуму значно зростуть протягом наступних п'яти років. Це можна пояснити демографічними тенденціями, особливо старінням населення працездатного віку [51]. (Додаток В)

Звертаючи увагу на вищезазначене, варто зазначити, що підприємства дедалі більше інвестують у програми перепідготовки та підвищення кваліфікації, щоб узгодити свою робочу силу з потребами, що змінюються. До прикладу, центр нової економіки та суспільства Всесвітнього економічного форуму співпрацює з бізнесом, науковими колами та урядами, задля того щоб допомогти людям у всьому світі підготуватися до економіки завтрашнього дня, зокрема через свої платформи «Ініціатива з питань зайнятості» та «Революція перепідготовки» [65].

Враховуючи дані тенденції, досягнення поєднання цифрових та людських навичок стане дійсно надзвичайно важливим питанпям епохи штучного інтелекту, оскільки відбувається значна видозміна формату праці.

Своєю чергою, The Epoch Times у статті «Штучний інтелект забирає тисячі робочих місць; чи ваша під загрозою?» звертає увагу на практичний вимір цієї проблеми, адже уже сьогодні тисячі компаній у США скорочують частину працівників через автоматизацію аналітичних і технічних функцій, зокрема у сфері обслуговування клієнтів, бухгалтерського обліку та логістики. Проте, як зазначають економісти Гарвардського університету, «кожна хвиля технологічних змін спершу замінює людей, а згодом створює більше робочих місць, ніж знищує». Внаслідок чого постає ключове питання чи встигне політика зайнятості перебудуватися на випередження.[65] (Додаток Г)

Сучасні рекомендації експертів MIT Sloan і SSRN збігаються: для того щоб перехід до «економіки ШІ» став соціально стійким, уряд має запроваджувати програми адаптації робочої сили, а саме від фінансування технічної освіти до стимулювання компаній, що впроваджують ШІ, створювати нові можливості для працівників, а не лише скорочувати їх [62].

Аналізуючи вплив штучного інтелекту на ринок праці, досить доцільним є розглянути приклади використання та користі залучення технологій ШІ у різних сферах та різних компаніях. Як зазначає Джуліан Пінтат, позаштатний перекладач з англійської на німецьку, використання штучного інтелекту в перекладі має свої недоліки. Оскільки Пінтат спеціалізується на перекладі саме фармацевтики, медичних технологій, одним із завдань, яке виконував штучний інтелект було переклад інструкції з експлуатації нафтової платформи. За словами перекладача, ШІ інтелект в 95% випадках здійснює не точночний і часто некоректний переклад, що в свою чергу призводить до того, шо легше та швидше самостійно здійснити переклад [87].

Для деяких компаній штучний інтелект підвищує ефективність. До прикладу, він дозволив лондонській юридичній фірмі A&O Shearman ефективно збільшити свою робочу силу, що дозволило їй братися за проекти,

від яких вона б раніше відмовилася. Девід Вейклінг, партнер і глобальний керівник групи штучного інтелекту юридичній фірмі A&O Shearman, зазначає, що, задля того, щоб допомогти великому американському банку дотримуватися європейського законодавства, фірма створила інструмент, який сканував 20 років ліцензійних угод і визначав ті, які потребують змін. «Два роки тому у нас в кімнаті було б 20 юристів, можливо, кілька помічників юристів», зазначає Вейклінг [72].

Водночас дослідження Джоел Бекер , Нейт Раш , Елізабет Барнс , Девід Рейн щодо вимірювання впливу штучного інтелекту на початку 2025 року на продуктивність досвідчених розробників з відкритим кодом показало, що 95% пілотних проектів зі штучним інтелектом не забезпечують окупності інвестицій [43]. (Додаток Д)

Співзасновник компанії North, Нік Фросст, прирівнює вплив штучного інтелекту на ринок праці до промислової революції і водночас не вірить, що штучний інтелект на даний момент може автоматизувати всю людську работу, однак наголошую, що така ймовірність може виникнути за кілька років [72].

Аналізуючи вплив штучного інтелекту на економіку США варто зазначити, що вплив ШІ розгортається нерівномірно, по секторах і групах професій. Економічний потенціал ШІ є значним і кумулятивним: за підрахунками McKinsey, лише генеративні моделі здатні щороку додавати до світової економіки еквівалент 2,6-4,4 трлн доларів за рахунок підвищення продуктивності в понад 60 типових бізнес-використаннях, а саме обслуговування клієнтів, програмування, маркетинг тощо. У США ці вигоди проявляються не тільки в технологічних секторах, а фінансах, професійних послугах, охороні здоров’я, освіті, де значна частина часу працівників це робота з текстом і даними, яку частково автоматизує або прискорює ШІ [41].

Варто також зазначити, що вплив від використання штучного інтелекту розповсюдиться майже на всі галузеві сектори. Наприклад, у банківській галузі ця технологія може принести цінність, що дорівнює додатковим від 200 до 340 мільярдів доларів США щорічно, якщо варіанти використання будуть

повністю впроваджені. У роздрібній торгівлі та споживчих товарах потенційний вплив також є значним і сягає від 400 до 660 мільярдів доларів США на рік [41].

Дослідження NBER у великому контакт-центрі показало, що доступ до асистента на базі генеративного ШІ підвищив продуктивність на 14% у середньому, причому найбільше виграли новачки та працівники з нижчою кваліфікацією, оскільки ШІ допомагає менш досвідчених, надаючи шаблони відповідей, підказки з процедур і «кращі практики» у реальному часі [45].

Отож, враховуючи вище зазначити варто наголосити, що генеративний ШІ може суттєво підвищити продуктивність праці в усій економіці. Згідно звіту McKinsey від червня 2023 року генеративний ШІ може забезпечити зростання продуктивності на 0,1–0,6 відсотка щорічно до 2040 року, залежно від темпів впровадження технологій та перерозподілу робочого часу на інші види діяльності. Поєднуючи генеративний ШІ з усіма іншими технологіями, автоматизація роботи може додавати від 0,5 до 3,4 відсоткових пунктів щорічно до зростання продуктивності. Однак працівникам знадобиться підтримка у вивченні нових навичок. Якщо можна буде керувати переходом працівників на іншу роботу та іншими ризиками, генеративний ШІ може суттєво сприяти економічному зростанню та підтримувати більш сталий та інклюзивний світ [41]. (Додаток Е).

За розрахунками McKinsey, коли врахувати перетин між підвищенням продуктивності праці та зниженням витрат на операції, загальна сукупна економічна вигода від генеративного ШІ для світової економіки становить 6,1-7,9 трильйона доларів США щороку, з яких близько половини потенційно припадає на економіку США [41]. Це робить Сполучені Штати головним бенефіціаром нової хвилі автоматизації та цифрової трансформації, адже саме американські компанії володіють інфраструктурою хмарних обчислень, напівпровідниковими потужностями, венчурним фінансуванням і людським капіталом для масштабування таких рішень.

За оцінками аналітиків Goldman Sachs Research (2024), впровадження генеративного ШІ може підвищити рівень світового ВВП на 7 % протягом наступного десятиліття, причому більша частина приросту припаде на США - країну, яка вже зосередила понад 40 % глобальних інвестицій у сфері ШІ [14]. Тобто в економічному плані ШІ стає не просто інструментом цифровізації, а новим виробничим чинником -поряд із працею, капіталом і природними ресурсами.

Варто також зазначити, що найбільш відчутні вигоди від ШІ там, де значна частка робочого часу припадає на пошук, резюмування, написання та спілкування. В новому звіті MIT Sloan від 2025 року йде мова про те, що компанії, що впровадили ШІ, зростають швидше, тому навіть у професіях із високим використання ШІ частка зайнятих збільшується орієнтовно на +3% за 5 років, адже фірми розширюються на тлі приросту продуктивності [62].

Завдяки автоматизації і аугментації праці продуктивність підприємств зростає, що може стимулювати економічне зростання. На макрорівні це означає, що ШІ може стати драйвером інновацій, конкурентоспроможності і підвищення якості продукції та послуг. Але ці переваги розподіляються нерівномірно і без політик перекваліфікації, перерозподілу і підтримки вразливих секторів ризикують залишитися поза вигодою. Це підтверджує й дослідження «Вплив та регулювання штучного інтелекту на ринки праці та зайнятість у США» - яке показує, що стратегії та регулювання, спрямовані на підтримку працівників, мають вирішальне значення для стабілізації ринку праці [13].

Таким чином, економічний вплив розвитку ШІ на Сполучені Штати проявляється у трьох вимірах: макроекономічному, прискорення зростання ВВП і продуктивності через автоматизацію знань та когнітивних процесів. Мікроекономічному - підвищення ефективності компаній, скорочення витрат, оптимізація бізнес-процесів. Інноваційно-структурному - створення нових бізнес-моделей, професій і ринків, де ШІ стає головним джерелом вартості.

Цей перехід формує основу американської економіки Індустрії 4.0, у якій штучний інтелект є не просто технологією, а стратегічною інфраструктурою економічного зростання. Його вплив не обмежується корпоративним рівнем - він змінює логіку формування ВВП, структуру зайнятості та конкурентоспроможність США у глобальній системі виробництва знань і технологій.

Загалом вплив ШІ на ринок праці та економіку США має три взаємозалежні компоненти: автоматизація рутинних і середньокваліфікованих задач, створення нових видів праці, підсилення ролі висококваліфікованої праці і аугментація існуючої; продуктивні вигоди для економіки й підприємств, але з потребою у балансуючій політиці щодо перерозподілу вигод та підтримки працівників

Для внутрішньої політики США це означає, що реалізація потенціалу ШІ вимагає не лише технологічного впровадження, але й системного управління змінами на ринку праці: включення освітніх програм, стимулювання переробки кадрів, формування нових моделей зайнятості, а також адаптація регіональних систем зайнятості, щоб мінімізувати ризики нерівності. Без таких заходів переваги ШІ можуть залишитися зосередженими у вузькому сегменті, а великі групи працівників виявитися у зоні втрат.

Таким чином, розвиток штучного інтелекту в США -це не просто технологічна історія, а економічна та соціальна трансформація, яка зачіпає серце моделі зайнятості, доходів і конкурентоспроможності. ШІ створює нові можливості, але водночас виклики - і ступінь успішності цієї трансформації залежатиме від того, наскільки ефективно держава, підприємства та суспільство зможуть адаптуватися до змін, формуючи політику «під людину» в епоху автоматизації.

3.2.ШІ як інструмент інформаційного впливу та його загрози для національної безпеки США

У XXI столітті штучний інтелект перетворився на центральний елемент інформаційного простору, змінюючи способи створення, поширення та

споживання інформації. Якщо на початкових етапах технології ШІ слугували здебільшого для автоматизації обчислень, то сьогодні вони формують нову екосистему інформаційного впливу, у якій кордони між достовірними й фальсифікованими даними стають дедалі розмитішими. Для Сполучених Штатів Америки ця трансформація має стратегічне значення, оскільки саме інформаційна стійкість основа національної безпеки, демократичного процесу та громадської довіри.

Впровадження генеративних моделей, здатних створювати тексти, зображення, відео, аудіо та навіть симуляції реальності, сформувало середовище, у якому інформація перетворилася на найуразливіший компонент безпеки держави. Для Сполучених Штатів Америки ця тенденція стала не лише технологічним викликом, а питанням стратегічного виживання демократичної системи, оскільки від здатності суспільства відрізняти факти від маніпуляцій залежить стабільність політичних процесів і довіра до інституцій влади.

Варто зазначити, що розвиток генеративного ШІ - зокрема таких моделей, як GPT-4, Gemini, Claude чи Midjourney - змінив природу інформаційної війни, зробивши її масовою, персоналізованою та майже непомітною для користувача. Якщо у попередні десятиліття дезінформація поширювалася вручну або через обмежені медіа-ресурси, то тепер машинне навчання дозволяє генерувати сотні тисяч повідомлень, статей і відео, що імітують стиль, емоції й риторику реальних людей. Це означає, що інформаційний вплив набув машинного масштабу, а межа між правдою й фейком стала алгоритмічно змінною категорією, яку не так просто розпізнати пересічній людині неозброєним оком [16].

Для США це має особливе значення, адже інформаційний простір країни характеризується високим рівнем цифровізації та політичної поляризації. Як наголошує звіт Центра стратегічних та міжнародних досліджень (CSIS, 2024), майже третина американців отримує політичну інформацію виключно через соціальні мережі, де алгоритми відбору контенту формують «інформаційні

бульбашки», у яких користувачі бачать лише ті повідомлення, що підтверджують їхні переконання [58]. Це створює сприятливий ґрунт для алгоритмічного підкріплення дезінформації, коли системи машинного навчання несвідомо оптимізують поширення матеріалів, що викликають сильні емоційні реакції -страх, гнів, обурення - і тим самим сприяють радикалізації аудиторії.

Особливу небезпеку становить те, що інформаційні операції на основі ШІ можуть бути як внутрішніми, так і зовнішніми. Дослідження RAND Corporation показує, що ШІ дозволяє державним і недержавним акторам реалізовувати кампанії з маніпулювання громадською думкою на новому рівні складності. Алгоритми можуть автоматично створювати мережі фейкових акаунтів, які просувають узгоджені наративи, імітуючи «органічні» дискусії у Twitter чи Reddit. У звіті RAND ці процеси визначено як масштабовані інформаційні атаки, мета яких - «забруднення інформаційного простору» шляхом одночасного поширення тисяч напівправдивих повідомлень, що послаблюють спроможність громадян розрізняти достовірні джерела [58].

Такі технології створюють нову динаміку когнітивного впливу, де головною мішенню є не дані чи системи, а людська свідомість. На відміну від класичних форм пропаганди, сучасні ШІ-інструменти можуть моделювати психологічні профілі користувачів, аналізувати реакції на різні типи повідомлень і змінювати комунікаційну стратегію в режимі реального часу. Як підкреслює Гарвардська школа Кеннеді, штучний інтелект «перетворює маніпуляцію на точну науку», оскільки дозволяє комбінувати нейромаркетингові техніки з машинним навчанням, створюючи персоналізовані наративи, які впливають на підсвідомому рівні [62].

У такому контексті інформаційна війна більше не потребує фальшивих фактів - достатньо керувати довірою. Поширення навіть правдивих повідомлень із навмисно зміненим контекстом або емоційним забарвленням може досягати того ж ефекту, що й класична дезінформація. Саме тому вважають, що у XXI столітті лінія фронту проходить у цифровій свідомості

громадян, а ШІ став новою зброєю, здатною змінювати політичну поведінку без фізичного примусу.

Підтвердженням масштабності проблеми стали події виборчого циклу 2024 року у США, коли аналітики DHS та CISA зафіксували понад 60 % випадків дезінформаційних матеріалів із генеративними ознаками -тобто таких, що були створені або модифіковані ШІ. Серед них - зображення політиків у компрометуючих ситуаціях, підроблені новини, синтетичні аудіозаписи з політичними закликами [78]. Одним із найбільш відомих випадків стала розсилка голосових повідомлень, які імітували голос президента Джо Байдена та закликали не голосувати на праймеріз у Нью-Гемпширі. Федеральна комісія зі зв'язку (FCC) після цього ухвалила рішення про заборону використання синтетичних голосів у політичній рекламі без чіткого маркування джерела [23].

Такі інциденти показали, що ШІ перетворив інформаційний простір на поле бою між достовірністю і симуляцією. Варто зазначити, що навіть короткі 10-секундні відео, створені за допомогою генеративних алгоритмів, здатні переконати більшість користувачів у їхній автентичності, якщо супроводжуються правдоподібним наративом [65]. Таким чином, технологія, яка спочатку створювалася для творчості й освіти, стала потенційним каталізатором кризи довіри - основи демократичного суспільства.

Американська розвідка у своїй Щорічна оцінка загроз розвідувального співтовариства США (ODNI, 2024) прямо зазначає, що інформаційні маніпуляції з використанням ШІ стали одним із трьох головних нетрадиційних викликів національній безпеці США, поряд із кіберзагрозами та біотехнологіями [6]. При цьому підкреслюється, що особливу небезпеку становить комбінація генеративного контенту з іноземними кампаніями впливу - наприклад, створення фальшивих новинних платформ, які автоматично генерують матеріали, узгоджені з політичними наративами ворожих держав.

Як підсумовує Корпорація RAND, епоха штучного інтелекту породила інформаційну зброю нового типу, яка не знищує об’єкти, а підриває здатність суспільства розрізняти істину від маніпуляції [58]. У цьому сенсі США стоять перед необхідністю створення не лише технічних, а й когнітивних засобів захисту - освіти, критичного мислення, прозорих алгоритмів, етичного використання даних і міжнародної координації. Адже без контролю над інформаційним простором навіть найрозвиненіша демократія може стати вразливою до алгоритмічних атак, що спрямовані на її основи - довіру, правду і свободу мислення.

Варто також зазначити, що окрім технологічних ризиків, ШІ у виборчому процесі створює нові когнітивні виклики. Необхідно зауважити, що персоналізовані алгоритми політичної реклами здатні «підштовхувати» виборців до певних рішень через мікротаргетинг, який враховує психологічний профіль користувача. Наприклад, у соціальних мережах TikTok фіксувалися кампанії, де алгоритми підбирали різні візуальні меседжі залежно від статі, віку або політичних вподобань користувачів.

Іншою формою маніпуляції стала візуальна симуляція політичних подій. У 2024 році поширювалися зображення, створені генеративними моделями, які імітували арешт відомих політиків або протести у Вашингтоні. Незважаючи на відсутність реальних фактів, такі зображення швидко набирали сотні тисяч переглядів і поширювались у месенджерах без перевірки достовірності. Дослідницький центр П'ю у 2023 році показав, що більшість американців очікують суттєвого зростання дезінформації через розвиток генеративного ШІ, а понад дві третини вважають, що deepfake-контент ускладнює розуміння реальності [56].

Особливо небезпечним аспектом залишається можливість іноземного втручання через використання генеративних моделей. У звіті про щорічну оцінку загроз (ODNI, 2024) зазначено, що Росія, Китай та Іран активно розробляють і застосовують системи для створення англомовного політичного контенту, спрямованого на підрив довіри до виборчих процесів у США [53].

Такі кампанії часто базуються на комбінації фейкових новинних сайтів, чат-ботів і мереж автоматизованих акаунтів, які генерують однакові повідомлення, формуючи ілюзію громадської підтримки певних політичних позицій.

Таким чином, ситуація навколо виборів у США демонструє подвійну природу ШІ: з одного боку, він здатний покращити аналітику, прогнозування результатів і ефективність політичних комунікацій, з іншого - стає загрозою демократичним інститутам, якщо використовується для дезінформації та психологічних маніпуляцій. Як зазначає RAND Corporation (2023), «епоха ШІ в політиці - це епоха боротьби не за голоси, а за реальність», адже у виборчій конкуренції дедалі важливішим стає контроль над тим, яку саме реальність бачить виборець [58].

Згідно з аналітичним звітом Georgetown Center for Security and Emerging Technology (CSET), саме генеративні моделі - такі як GPT-4 чи Stable Diffusion - стали «новою зброєю інформаційних кампаній», здатною автоматично створювати тисячі варіантів повідомлень, адаптованих до конкретних демографічних груп або емоційних уподобань виборців [20]. Ця персоналізація дозволяє маніпуляторам впливати не загально, а цілеспрямовано, використовуючи поведінкові та психографічні дані, що підсилює ефект когнітивного впливу.

Додатковим чинником стає масштабне поширення фейкових новинних сайтів, які видають себе за регіональні ЗМІ, що можна було простежити протягом 2023-2024 років. Такі ресурси систематично публікували неправдиву інформацію про місця голосування, вимоги до реєстрації виборців або нібито факти фальсифікацій. Варто зауважити, що більшість цих сайтів використовували автоматизовані інструменти ШІ для створення правдоподібних новинних статей і зображень. Це створює небезпеку для виборців, які покладаються на локальні джерела інформації, й ускладнює роботу офіційних комісій із виборів.

Американський уряд реагує на ці загрози через міжвідомчу співпрацю, що поєднує технологічні, правові та організаційні заходи. Cybersecurity and

Infrastructure Security Agency (CISA) у травні 2024 року оприлюднила документ «Генеративний ШІ та вибори: ризики у фокусі», який визначає основні ризики, пов'язані з генеративним контентом, і пропонує рекомендації щодо маркування, верифікації та комунікації виборчими органами з громадянами [27]. Документ також закликає до співпраці між державними установами, платформами соціальних мереж та приватним сектором для оперативного виявлення й блокування дезінформаційних кампаній.

Незважаючи на заходи, проблема залишається складною через швидкість розвитку технологій і фрагментарність законодавства у США. Система виявлення deepfake-контенту все ще має високий рівень похибок, а регулювання ШІ в політичній рекламі відрізняється між штатами. Проте важливим досягненням є підвищення рівня медіаграмотності виборців і публічність розслідувань таких інцидентів. Як підкреслює Офіс директора Національної розвідки (ODNI) у своєму звіті про щорічну оцінку загроз 2024, «здатність суспільства розпізнавати маніпуляції та довіряти достовірним джерелам стане головною лінією оборони демократії в добу штучного інтелекту»[67].

Для США, як провідної демократичної держави, одним із ключових викликів стало використання ШІ іншими країнами - зокрема Росією, Китаєм, Іраном та Північною Кореєю - у якості зброї зовнішнього інформаційного впливу. Йдеться не просто про пропаганду в її традиційному розумінні, а про цілеспрямовані кампанії, що поєднують генеративні технології, алгоритмічні маніпуляції й кібероперації. Як зазначає Office of the Director of National Intelligence (ODNI) у Annual Threat Assessment 2024, ШІ «знижує бар'єри для державних і недержавних акторів, дозволяючи проводити масштабні операції впливу з мінімальними витратами і майже повною анонімністю» [52].

Такі операції не обмежуються фальсифікацією фактів. У звіті Корпорації RAND (2023) наголошено, що ШІ використовується для «масштабованого насичення» інформаційного простору -створення тисяч взаємопов'язаних акаунтів, які просувають узгоджені наративи, створюючи ілюзію суспільного

консенсусу [58]. Це сприяє поляризації політичного дискурсу, підриває легітимність інституцій та ослаблює демократичні процеси.

У контексті національної безпеки такі явища кваліфікуються як когнітивні атаки - спроби змінити сприйняття реальності суспільством без застосування фізичної сили. Вони поєднують психологічні методи, нейролінгвістичне програмування та алгоритмічні системи таргетингу, що робить їх надзвичайно складними для виявлення та протидії.

Усвідомлюючи глибину проблеми, американські науковці, журналісти й громадські організації наголошують, що технологічних заходів недостатньо. Необхідна комплексна політика -поєднання державного регулювання, медіаосвіти та корпоративної етики.

Університети, зокрема MIT і Stanford, започаткували програми з інформаційної грамотності в епоху ШІ, що навчають розпізнавати алгоритмічно створений контент і перевіряти джерела інформації [37]. Водночас компанії Meta, Google та OpenAI підписали зобов'язання перед Білим домом щодо маркування синтетичних матеріалів і звітності про алгоритмічні ризики [66].

Такі ініціативи демонструють перехід від реактивної до превентивної моделі інформаційної безпеки, у якій держава, бізнес і суспільство діють спільно. Її сутність полягає у тому, щоб створити умови, коли вплив ШІ на інформаційне середовище спрямовується на користь демократії, а не на її підрив.

Отже, використання штучного інтелекту як інструменту інформаційного впливу стало новим викликом для національної безпеки США, що потребує багаторівневої відповіді. З одного боку, ШІ забезпечує інноваційні можливості для аналітики, прогнозування та комунікації; з іншого -створює ризики дезінформації, маніпуляцій та втрати довіри до державних інституцій.

Американська політика у цій сфері ґрунтується на таких ключових принципах, а саме безпечне впровадження технологій -через стандарти прозорості, маркування контенту й аудит алгоритмів, через партнерства між

державами-демократіями та обмін даними про інформаційні операції та підвищення інформаційної грамотності громадян -як елемент колективної інформаційної оборони.

У сукупності ці заходи формують інформаційну архітектуру безпеки США в епоху штучного інтелекту -архітектуру, де головною лінією оборони стає не лише технологія, а й здатність суспільства зберігати критичне мислення, довіру та демократичні цінності.

3.3. Стратегії оптимізації балансу між технологічним прогресом і безпекою США

Зі зростанням впливу штучного інтелекту на економіку, оборону та політику Сполучені Штати опинилися перед ключовим викликом, а саме як зберегти технологічне лідерство, не жертвуючи безпекою, правами людини та демократичними цінностями. Пошук цього балансу став центральним елементом сучасної національної стратегії США, що відображається в урядових документах, програмах регулювання, а також у правових механізмах відповідальності за зловживання технологіями ШІ.

Варто зазначити, що стратегії оптимізації балансу між технологічним прогресом і безпекою США у сфері штучного інтелекту будуються як багаторівнева система, що поєднує політичні, правові, технічні та економічні інструменти. В основі цього підходу лежить усвідомлення того, що ШІ є водночас драйвером Індустрії 4.0 й джерелом нових ризиків для національної безпеки, виборчих процесів, критичної інфраструктури та прав людини.

У відповідь на швидкий прорив у сфері ШІ Сполучені Штати вибудовують багаторівневу модель «безпечних інновацій», що поєднує державні стандарти, незалежне тестування, підзвітність і правозастосування. Відправною точкою стала Постанова Президента США «Про безпечний, надійний та заслуговуючий довіри ШІ» від 30.10.2023, яка закріпила принцип: розвиток моделей штучного інтелекту і їхнє розгортання мають супроводжуватись оцінкою ризиків, обміном результатами тестів із державою та впровадженням процедур пом’якшення шкоди [68].

Для урядового сектору цей курс деталізовано меморандумом OMB M-24-10: кожне федеральне відомство призначає відповідального з сектору штучного інтелекту, що відповідає за координацію використання алгоритмів, розробити стратегію впровадження ШІ та впровадити мінімальні практики управління ризиками для застосувань, що впливають на права й безпеку громадян, веде публічний реєстр кейсів використання ШІ, впроваджує управління ризиками для застосувань, що торкаються прав і безпеки людей, і звітує Білому дому [36].

Щоб перетворити принципи на спільний індустріальний стандарт, у лютому 2024 року оголошено про формування Інституту-консорціуму з безпеки штучного інтелекту консорціум безпеки ШІ, до якого увійшло понад 200 компаній, дослідницьких установ і громадських організацій, які співпрацюють з урядом у сфері валідації, тестування та аудиту моделей, включно з передрелізною оцінкою моделей ШІ [46]. У 2024 р. провідні лабораторії, такі як OpenAI та Anthropic, уклали з урядовими структурами США меморандуми про співпрацю в сфері оцінки безпеки моделей, до прикладу, у сфері кібернападів чи створення біологічно небезпечного контенту, що надає державі можливість незалежно перевіряти потенціал моделей до того як вони зможуть завдати шкоди та набуть масового розповсюдження [34].

На макроекономічному рівні баланс між прогресом і безпекою забезпечується через індустріальну політику, спрямовану на технологічний суверенітет. Закон про CHIPS та науку, а саме Закон про створення корисних стимулів для виробництва напівпровідників для Америки, від 2022 р. закріпив масштабні інвестиції, в тому числі понад 52 мільярдів доларів у виробництво напівпровідників у США, а також сотні мільярдів доларів на підтримку досліджень у галузях штучного інтелекту, квантових технологій та інших критично важливих напрямів [70]. Як підкреслює аналітика Стенфордського інституту, цей закон не лише підтримує американське лідерство у виробництві чипів, а й прямо пов’язує спроможність держави контролювати безпекові

ризики ШІ з доступом до обчислювальних ресурсів, необхідних для тренування й тестування найпотужніших моделей [63]. Таким чином, держава прагне зменшити залежність від зовнішніх ланцюгів постачання, зокрема від Китаю, і одночасно створити інфраструктуру для безпечного розвитку ШІ в межах національної юрисдикції.

Важливою ланкою є й «м'яке регулювання» через добровільні зобов'язання провідних технологічних компаній. У липні та вересні 2023 р. адміністрація Байдена досягла домовленостей із низкою великих розробників ШІ таких як Amazon, Google, Meta, Microsoft, OpenAI про впровадження стандартів безпечної розробки й маркування синтетичного контенту, включно з інвестиціями в накладання водяних знаків та інші технології верифікації походження даних [69]. У 2024 р. до цих зобов'язань приєдналася й Apple, що засвідчило перетворення цих добровільних рамок на де-факто галузевий стандарт [59]. Такий підхід дозволяє уряду посилювати вимоги до безпеки без негайного ухвалення всеохопного «спеціального» закону про ШІ, використовуючи комбінацію політичного тиску, репутаційних стимулів і ринкового самообмеження.

Важливим практичним напрямом є інвестиції в безпечний розвиток ШІ та людський капітал, які дозволяють поєднувати економічне зростання з безпековою логікою. Мережа Національних дослідницьких інститутів штучного інтелекту, займаються не лише фундаментальними дослідженнями, а й розробкою етичних, безпечних і людиноцентричних підходів, а також навчанням нових кадрів. Національний науковий фонд окремо інвестує у створення навчальних програм зі штучного інтелекту, програм підготовки фахівців, готових використовувати технології штучного інтелекту, підкреслюючи, що без підготовленої робочої сили, здатної працювати зі складними й безпечними системами ШІ, технологічне лідерство неможливе.

Окремий вимір балансу - правозастосування і покарання за зловмисне використання ШІ. На федеральному рівні США наразі не мають єдиного кодифікованого кримінального закону, що прямо криміналізує «злочини ШІ»

як окрему категорію. Натомість діє комбінація загальних кримінальних статутів, що охоплюють найпоширеніші сценарії зловмисного використання ШІ: закон про комп'ютерне шахрайство та зловживання, що регулює покарання за несанкціонований доступ, шкоду «захищеним комп’ютерам», шахрайство з використанням електронних комунікацій та крадіжка ідентичності для випадків синтетичного видавання себе за іншу особу та крадіжку торговельних секретів та ідентичності, і кваліфікує використання штучного інтелекту як обставину, що обтяжує провину [4]. У виступах заступниці Генерального прокурора Лізи Монако підкреслюється, що Міністерство юстиції США розглядатиме навмисне використання ШІ для посилення шкоди, наприклад, у схемах шахрайства, маніпуляції ринком чи масштабних фішингових кампаніях, як підставу для вимоги суворіших вироків, порівнюваних із застосуванням «традиційної» небезпечної зброї [79].

Важливий прецедент покарання за зловмисне використання ШІ у сфері виборів створило регулювання телекомунікацій. У лютому 2024 року Федеральна комісія зі зв’язку одноголосно ухвалила рішення, що голоси, згенеровані ШІ в рободзвінках, підпадають під визначення «штучного або попередньо записаного голосу», а отже заборонені до використання без попередньої згоди абонента і є незаконними, що дає змогу накладати штрафи й забезпечувати приватні позови [29]. Це рішення було прямо пов’язане зі скандалом довкола рободзвінків у штаті Нью-Гемпшир, де за допомогою голосового клонування було зімітовано голос президента Джо Байдена з закликом до виборців не приходити на попередні вибори.

Після розслідування Федеральна комісія зі зв’язку та генеральні прокурори штатів отримали можливість накладати штрафи в десятки тисяч доларів за кожен дзвінок і подавати цивільні позови проти порушників [29]. У червні 2024 року Федеральна комісія зі зв’язку ініціювала санкції проти учасників кампанії, а Lingo Telecom погодилася сплатити штраф у розмірі 1 мільйона доларів за поширення deepfake-дзвінків із метою маніпуляції виборцями. Одночасно проти політичного консультанта, який організував цю

кампанію, було висунуто на законодавчому рівні штрафи та, ймовірно, кримінальні обвинувачення, що стало першим прецедентом застосування наслідків за зловживання ШІ у виборчому контексті [60]. Таким чином, без спеціального кримінального закону про ШІ було створено реальний механізм санкцій за зловживання ШІ у виборчому процесі.

Ці події стали сигналом, що зовнішні інформаційні атаки, реалізовані через ШІ, можуть бути ефективно відпрацьовані через взаємопов'язання регуляторної, кримінальної та адміністративної політики. Федеральні агентства, зокрема Міністерство юстиції США, відповідає за ідентифікацію, розслідування і припинення таких загроз. У 2024 році Міністерство юстиції США оголосило, що захист виборчої інфраструктури є важливим пріоритетом у межах його діяльності з підтримки законності, конституційності виборів і правопорядку [80].

Не менш важливим є і те, що ці випадки вже формують судову практику і правові прецеденти, що впливають на майбутнє регулювання ШІ. Визнання голосів ШІ незаконними без згоди, кримінальні та цивільні санкції за їхнє використання створюють доктрину неприйнятності зловживань ШІ у виборах.

Крім цього, уряд США активізував роботу щодо протидії зовнішнім кампаніям впливу на національну безпеку. Так, у вересні 2024 року Федеральна комісія зі зв'язку оприлюднив заяву про вилучення 32 інтернет-доменів, пов'язаних з кампанією дезінформації, яка, за інформацією слідства, фінансувалась іноземними державними акторами та використовувала AI-згенерований контент для впливу на громадян США. Ця операція була частиною ширшої стратегії уряду щодо захисту демократії від іноземного зловмисного впливу [81].

Варто також зазначити про важливу роль регулювання на рівні штатів, яке часто сфокусоване саме на інформаційному впливі та виборах. Наприклад, згідно закону штата Техас, прийнятого в 2019 році, забезпечено накладання кримінальної відповідальності за виготовлення й поширення оманливих відео, діпфейків, з наміром вплинути на результат виборів у 30-денний період до

голосування [38]. Даний закон прямо орієнтований на гальмування маніпулятивних відео, створених із використанням алгоритмів штучного інтелекту.

Каліфорнія у 2024 р. ухвалила низку законів, спрямованих на боротьбу з deepfake-контентом у виборчих кампаніях, надаючи виборцям право позиватися проти авторів оманливих матеріалів та вимагаючи маркування змінених зображень і відео [54]. Водночас низка таких норм наразі оскаржується в федеральних судах як потенційно несумісні зі свободою слова та захистом платформ від відповідальності за контент користувачів, що свідчить про складність пошуку балансу між захистом від дезінформації та конституційними правами [40]. Паралельно просуваються федеральні законопроєкти щодо прозорості та маркування deepfake-контенту.

Окремо варто відзначити зусилля Конгресу зі створення більш цілісної відповідальності за deepfake-зловживання. Проєкт закону про підзвітність діпфейків пропонує ввести вимоги прозорості, а саме обов'язкове маркування синтетичного контенту, а також надати жертвам шкідливих deepfake-матеріалів окремі правові засоби захисту, включаючи право на позов за спричинення моральної й репутаційної шкоди [74]. Даний факт свідчить про поступовий перехід від «фрагментарного» застосування загальних норм до більш спеціалізованих режимів відповідальності за зловмисне використання ШІ.

Практичні кроки США охоплюють і зовнішній контур безпеки, де ШІ розглядається як частина ширшої боротьби з іноземним інформаційним впливом. Сенатський Комітет з питань розвідки у слуханнях 2024 р. акцентував, що Іран, Росія та інші актори вже використовують генеративні моделі для створення фейкових акаунтів, відео й повідомлень, спрямованих на підрив довіри до виборів. У відповідь Міністерство юстиції через Election Threats Task Force та окремі керівні документи в галузі виборчої безпеки посилює нагляд за погрозами щодо працівників виборчих комісій, включно з

тими, що поширюються за допомогою ШІ, та кооперується з платформами для швидкого видалення відверто шкідливого контенту [81].

Також необхідно звернути увагу на те, що в Сполучених Штатах Америки досить уважно спостерігають за будь-якими способами використання та звернення до технологій штучного інтелекту. Досить ретельно спостерігають за тим, щоб тема штучного інтелекту і відповідно до цього привернення уваги громадськості тезисом «зроблено з використанням штучного інтелекту» не використовувалась задля маніпуляції громадською думко, інтересами та переконаннями. Відповідно до цього й здійснюється покладання відповідальності за недостовірне інформування людства щодо нібито використаних технологій ШІ.

Внаслідок цього зазнало змін також і правове регулювання штучного інтелекту щодо шахрайства ШІ з цінними паперами або маніпулювання ринком. За даними Washington CNN згідно з новим законодавством, запропонованим двопартійною парою сенаторів, компанії можуть зіткнутися з жорсткими штрафами за використання діпфейків або інших інструментів штучного інтелекту для незаконного маніпулювання ринками або участі в шахрайстві з цінними паперами [22]. Під час слухань у спеціальному комітеті Сенату з питань розвідки, світові загрози в Харт-Білдінг у середу, 8 березня 2023 р. сенатори США пропонували посилити жорсткі штрафи за шахрайство з цінними паперами або маніпулювання ринком за допомогою ШІ.

Нещодавно Комісія США з цінних паперів і бірж оголосила про винесені звинувачення проти двох інвестиційних консультантів, Delphia (США) Inc. і Global Predictions Inc., за надання неправдивих і оманливих заяв про нібито використання штучного інтелекту (ШІ). В даному випадку ідеально можна простежити як навіть при не використанні можливостей штучного інтелекту здійснюється маніпуляція темою ж штучного інтелекту [82].

Особливої уваги заслуговує позиція голови SEC Гері Генслера щодо поширення недостовірних заяв про застосування штучного інтелекту в інвестиційній діяльності. Гері Генслера наголошує, що у випадках Delphia та

Global Predictions компанії вводили в оману як наявних, так і потенційних клієнтів, поширюючи інформацію про нібито використання інструментів штучного інтелекту, хоча фактично таких технологій вони не застосовували. SEC підкреслює, що поява нових технологій часто супроводжується високою увагою інвесторів і водночас створює сприятливе підґрунтя для поширення неправдивих чи перебільшених тверджень про їх використання. У цьому контексті регулятор акцентує, що інвестиційні консультанти мають утримуватися від будь-яких форм маніпуляцій та не можуть заявляти про використання моделей штучного інтелекту, якщо такі моделі фактично не застосовуються. Такі практики становлять порушення стандартів прозорості та підривають довіру до фінансового ринку [82].

Внаслідок цього дані дві компанії погодились здійснити врегулювання звинувачення Комісії США з цінних паперів та бірж і виплатити 400 000 доларів цивільних штрафів.

Загалом, зовнішні інформаційні операції, посилені ШІ, дедалі більше перетворюються на внутрішні загрози, оскільки їхній вплив проявляється на території США, у медіапросторі США та щодо громадян США. Тому реакція країни стала частиною системної стратегії національної безпеки -від розвідки до виборчої інфраструктури і від платформи до громадянської освіти. США демонструють, що технологічний прогрес може стати рушієм зміцнення демократії лише за умови впровадження системи кіберзахисту, інформаційної гігієни, державного моніторингу та сталого партнерства між державою та приватним сектором.

Звертаючи увагу на вище зазначити, можна стверджувати, що стратегії США з оптимізації балансу між технологічним прогресом і безпекою не зводяться до одного закону чи одного інструменту. Вони являють собою мозаїку взаємопов’язаних механізмів, коли політичні рамки на рівні Білого дому та, до прикладу добровільні зобов’язання компаній, задають загальний курс безпечних інновацій. Управлінські стандарти Національного інституту стандартів і технологій США забезпечують інституційну здатність виявляти й

пом’якшувати ризики. Індустріальна політика створює матеріальну базу для безпечного розвитку ШІ в межах юрисдикції США. Правозастосовні органи) розширюють інтерпретацію наявних кримінальних і регуляторних норм, застосовуючи їх до зловмисного використання ШІ й наполягаючи на суворіших вироках. Варто зазначити і про законодавство різних штатів і законопроєкти на федеральному рівні, які поступово формують спеціальні рамки відповідальності за deepfake-маніпуляції та інші форми інформаційної зброї на основі ШІ. У сумі це формує модель, у якій технологічний прогрес не блокується, але жорстко вбудовується в контекст національної та суспільної безпеки, що є принципово важливим для внутрішньої політики США в епоху Індустрії 4.0.

Баланс інновації-безпеки передбачає розбудову спроможностей суспільства, а саме цифрову грамотність, перевірку контенту, прозорість походження. Тут технологічна стандартизація доповнює юридичні механізми й регуляторний нагляд, водночас зберігаючи конституційні межі свободи слова. У сумі США формують прагматичну модель, не створюючи всеохопного спеціального закону про ШІ, вони об’єднують технічні стандарти, адміністративне врядування, кримінально-правові запобіжники, регуляторні рішення та міжнародні партнерства, і таким чином мінімізують ризики, не гальмуючи інновацій.

Висновки до розділу 3

Аналіз перспектив і загроз використання технологій штучного інтелекту в сучасних реаліях засвідчує, що Сполучені Штати Америки перебувають у фазі глибокої трансформації всіх ключових сфер суспільного життя: економіки, безпеки, державного управління та правової системи. Штучний інтелект стає не лише технологічною інновацією, а й фундаментальним структурним фактором національного розвитку, який визначає конкурентоспроможність держави в епоху Індустрії 4.0. Перспективи використання ШІ тісно пов’язані зі зростанням економіки та модернізацією ринку праці, тоді як загрози проявляються у сфері інформаційної безпеки,

демократичної стабільності та політичної цілісності. Це вимагає від США виваженого, збалансованого підходу, що поєднує інновації з безпекою.

Передусім розвиток ШІ відкриває значні можливості для економічного зростання США. За оцінками провідних дослідницьких центрів, зокрема Центру ім. Маккінзі, Інституту Брукінґса та Аналітичного центру Массачусетського технологічного інституту, штучний інтелект здатен забезпечити суттєвий приріст національного ВВП завдяки автоматизації рутинних процесів, підвищенню продуктивності та появі нових професій, пов’язаних із тестуванням, аудитом і розробкою алгоритмів. Особливо відчутним є вплив генеративного ШІ, який трансформує сфери маркетингу, клієнтського сервісу, розробки програмного забезпечення та аналітики даних, дозволяючи скорочувати витрати та підвищувати ефективність. Однак автоматизація супроводжується ризиками витіснення частини працівників із ринку праці, що загострює питання нерівності й необхідності перекваліфікації. У цьому контексті державні програми перекваліфікації, ініційовані Національним науковим фондом США, Міністерством праці США та технологічними корпораціями, відіграють ключову роль у пом’якшенні соціальних наслідків технологічних зрушень.

У сфері національної безпеки штучний інтелект характеризується подвійною природою: як інструмент захисту та модернізації, і як джерело нових ризиків. Генеративні моделі стали основою нових форм дезінформації, глибоких фейків та когнітивних атак, спрямованих на підрив демократичної системи. Іноземні держави, насамперед Росія, Китай та Іран, активно використовують ШІ для створення неправдивих наративів, маніпулятивних відео та фальшивих повідомлень, що впливають на перебіг виборчих процесів, суспільні настрої та довіру до інституцій влади США. У цьому контексті штучний інтелект перетворює зовнішні інформаційні кампанії на внутрішні загрози, оскільки їхній вплив реалізується на території США та поширюється через американські соціальні мережі. Така ситуація зумовила посилення уваги

до питань когнітивної безпеки, цифрової стійкості демократії та інформаційної гігієни населення.

Водночас уряд США активно формує нормативно-управлінську систему, яка має забезпечити баланс між технологічним прогресом і безпекою. Виконавчий указ Президента США «Про безпечний, захищений і гідний довіри штучний інтелект» від 2023 року, Стандарт управління ризиками ШІ Національного інституту стандартів і технологій США (NIST), а також політичні документи Адміністративно-бюджетного управління США формують основу для етичного, безпечного та контрольованого впровадження ШІ. Особливе значення має запровадження вимог до маркування синтетичного контенту, аудитів моделей, прозорості алгоритмів і регулярної звітності про використання ШІ у державних органах. У сфері виборчої безпеки Міністерство юстиції США, Міністерство внутрішньої безпеки США та Агентство з кібербезпеки та безпеки інфраструктури формують міжвідомчі механізми захисту від дезінформації та deepfake-маніпуляцій, а Федеральна комісія зі зв’язку США створює прецеденти правової відповідальності за зловмисне використання ШІ, зокрема у випадках штучних голосових дзвінків, спрямованих на втручання у вибори.

Таким чином, результати дослідження демонструють, що США поступово формують комплексну модель управління розвитком штучного інтелекту, яка інтегрує економічні, соціальні та безпекові виміри. Перспективи використання ШІ є надзвичайно великими, однак їхня реалізація можлива лише за умови забезпечення етичного нагляду, прозорого регулювання та ефективного захисту демократичних інституцій. Штучний інтелект стає не лише технологічним явищем, а й фундаментальним елементом стратегії національної безпеки США. Від успішного поєднання інноваційного потенціалу ШІ із системними механізмами безпеки залежить стабільність суспільства, стійкість демократичних процесів та здатність держави зберегти лідерські позиції у глобальній конкуренції.

ВИСНОВКИ

Сучасний етап розвитку Сполучених Штатів Америки тісно пов’язаний із процесами цифрової трансформації, інтелектуалізації державного управління та формуванням нової моделі безпеки, в якій ключову роль відіграють технології штучного інтелекту. На основі комплексного аналізу доведено, що штучний інтелект виступає не лише технічним інструментом, а стратегічним ресурсом, який визначає характер і динаміку політичних процесів, соціальних змін та інституційної модернізації американської держави. У роботі проаналізовано взаємодію ШІ з інститутами влади, виборчою системою, національною безпекою та економічною структурою США, що дозволило сформувати цілісне уявлення про його роль як структурного елементу внутрішньої політики в умовах Індустрії 4.0. Теоретичне осмислення цих процесів здійснювалося на основі концепцій інформаційного суспільства, технологічної детермінації, конструктивізму, алгоритмічного врядування та неореалізму, які в сукупності дали можливість розглядати ШІ як чинник переформатування влади, управління та суспільної комунікації.

Особливу увагу було приділено визначенню місця штучного інтелекту у структурі Індустрії 4.0 як нової технологічної парадигми, заснованої на інтеграції кіберфізичних систем, великих даних, автоматизованих процесів і цифрових платформ у всі сфери суспільного життя. Доведено, що Сполучені Штати виступають одним із провідних глобальних акторів, які формують архітектуру Індустрії 4.0 через поєднання державного інвестування, стратегічного планування та розвитку нормативно-правових механізмів. Проаналізовано ключові документи, що визначають рамки використання ШІ в США, зокрема «Закон про національну ініціативу в галузі штучного інтелекту» (National AI Initiative Act of 2020), «Закон про напівпровідники та науку» (CHIPS and Science Act, 2022), «Національний план досліджень та розвитку у сфері ШІ» (National AI R&D Strategic Plan, 2023) та «Виконавчий указ про безпечний, захищений і гідний довіри штучний інтелект» (Executive

Order on Safe, Secure, and Trustworthy AI, 2023). Сукупно вони формують багаторівневу модель державної політики, спрямовану на забезпечення технологічного лідерства США, стійкого економічного розвитку, захисту прав людини та мінімізацію ризиків, пов'язаних із використанням ШІ.

У ході дослідження встановлено, що нормативно-правова модель регулювання штучного інтелекту в США має комплексний, багатокомпонентний характер і поєднує принципи гнучкого управління, міжвідомчої координації та пріоритетності безпеки. На відміну від європейського підходу із прагненням до єдиного кодифікованого акту (як у випадку з «Актом про штучний інтелект» ЄС), Сполучені Штати застосовують мозаїчну, але внутрішньо узгоджену модель, що складається з окремих законів, виконавчих актів, стратегій та галузевих стандартів. Центральну роль у ній відіграють Національний інститут стандартів і технологій (NIST) та Адміністративно-бюджетне управління (Office of Management and Budget), яке у 2024 році ухвалило меморандум M-24-10 щодо використання ШІ у федеральних агентствах. Ці акти закріплюють стандарти безпеки, прозорості, відповідальності й підзвітності, яких мають дотримуватися як державні інституції, так і приватні розробники.

Доведено, що нормативно-правова система США має виразну безпекову спрямованість. Виконавчий указ 2023 року закріпив вимоги щодо тестування фундаментальних моделей ШІ, оцінки їхніх ризиків, запровадження систем цифрового маркування контенту (watermarking) та посилення захисту критичної інфраструктури від потенційних загроз з боку генеративних технологій. Водночас Закон «CHIPS and Science Act» визначив розвиток технологій ШІ як елемент забезпечення національної безпеки, кіберстійкості та технологічної автономії США. Це засвідчує, що держава свідомо розглядає ШІ як стратегічний ресурс, який впливає на виборчі процеси, інформаційну безпеку, економіку, соціальну стабільність та глобальне позиціонування країни, а отже -потребує особливого режиму регулювання і контролю.

У роботі всебічно проаналізовано вплив технологій ШІ на внутрішньополітичні процеси Сполучених Штатів, що дало змогу окреслити амбівалентний характер політичних наслідків цифрової трансформації. З одного боку, штучний інтелект створює широкі можливості для модернізації державного управління, оптимізації публічних сервісів, підвищення ефективності ухвалення рішень і скорочення адміністративних витрат. Інтеграція алгоритмічних систем у діяльність федеральних агентств, органів місцевої влади, судових і правоохоронних структур забезпечує якісно новий рівень аналітики, прогнозування та моніторингу соціально-політичних процесів. Це дозволяє говорити про формування «інтелектуальної держави», у якій дані та алгоритми стають важливими інструментами вироблення політики.

З іншого боку, дослідження виявило широкий спектр ризиків, пов’язаних із використанням ШІ як інструменту політичної маніпуляції, дезінформації, втручання у виборчі процеси, загострення соціальної поляризації та підриву суспільної довіри. Зростання масштабів застосування deepfake, алгоритмічних кампаній впливу, персоналізованої політичної реклами та синтетичних мереж акаунтів свідчить, що ШІ здатен глибоко трансформувати демократичні практики. Це підтверджується низкою інцидентів періоду 2020–2024 років, які стали підставою для посилення політики США у сфері інформаційної та виборчої безпеки. У підсумку роль ШІ у внутрішньому політичному житті США постає суперечливою: він одночасно посилює потенціал держави й породжує нову архітектуру загроз для її демократичної стабільності.

Особливе місце в роботі відведено проблематиці національної та внутрішньої безпеки, що дозволило показати, що американська держава трактує штучний інтелект як стратегічний чинник забезпечення стійкості та захисту національних інтересів. ШІ розглядається не лише як інструмент модернізації, а й як компонент оборонного потенціалу, що впливає на інформаційну безпеку, кіберзахист, функціонування критичної

інфраструктури та внутрішню стабільність. Аналіз «Національної стратегії безпеки США» (2022), «Стратегії відповідального використання ШІ Міністерством оборони США» (Responsible AI Strategy and Implementation Pathway, 2022–2024), а також відкритих звітів розвідувальних структур показав, що США формують комплексну модель реагування на загрози, пов'язані з використанням ШІ як у внутрішньому, так і у зовнішньому вимірах.

У дослідженні встановлено, що у відповідь на нові виклики держава створює правові, технічні та організаційні механізми захисту: запроваджуються обов'язкові стандарти безпеки й тестування моделей ШІ на вразливості, розвиваються технології цифрового маркування медіаконтенту, створюються спільні центри моніторингу разом із цифровими платформами, посилюється відповідальність за зловмисне використання алгоритмів, формуються реєстри застосувань ШІ у федеральних агенціях. Таким чином, США прагнуть не стільки обмежити технологічний прогрес, скільки забезпечити його підзвітність і керованість, мінімізуючи ризики для виборчої інфраструктури, інформаційного середовища та суспільної стабільності.

Подальший аналіз засвідчив, що перспективи та загрози застосування ШІ найвиразніше проявляються в економічному вимірі. Вивчення аналітичних звітів провідних дослідницьких центрів показало, що штучний інтелект стає системоутворювальним чинником для американської економіки, створюючи як значний потенціал зростання, так і глибокі структурні виклики. З одного боку, ШІ сприяє підвищенню продуктивності, оптимізації бізнес-процесів, появі нових секторів та зміцненню конкурентоспроможності США на глобальних ринках. Технології машинного навчання, автоматизації, генеративного ШІ та передиктивної аналітики все ширше використовуються у фінансовій сфері, промисловості, логістиці, охороні здоров'я та управлінні, формуючи нову економічну архітектуру, що ґрунтується на ефективному використанні даних.

Водночас розвиток ШІ супроводжується суттєвими ризиками для ринку праці та соціальної структури. Автоматизація рутинних професій, зміна вимог

до компетентностей, потенційне витіснення частини працівників із традиційних секторів та нерівномірний розподіл вигод від цифрової трансформації ставлять перед США завдання формування нової політики зайнятості, перекваліфікації та соціальної підтримки. Найбільш вразливими до заміщення є робочі місця з типовими, стандартизованими функціями, тоді як попит зростає на спеціалістів у сферах аналізу даних, етики ШІ, кібербезпеки, розробки алгоритмічних рішень та управління цифровими ризиками. Це вимагає активної взаємодії держави, бізнесу та освітніх інституцій для пом'якшення соціальних наслідків трансформації.

У завершальній частині дослідження показано, що стратегія США щодо балансування між технологічним прогресом і безпекою базується на принципі «безпечних інновацій», який передбачає інтеграцію правових, етичних та організаційних запобіжників у всі етапи життєвого циклу систем ШІ. Сполучені Штати послідовно вибудовують модель, у якій стимулювання інновацій поєднується з дотриманням демократичних цінностей, верховенства права та захисту прав людини. Важливими інструментами такої політики є аудит високоризикових моделей, незалежне тестування алгоритмів, маркування синтетичного контенту, підвищення прозорості алгоритмічних систем, посилення відповідальності розробників і користувачів, а також розвиток партнерства між державними органами та технологічними компаніями.

Узагальнюючи результати, можна стверджувати, що США поступово переходять до моделі «керованого технологічного розвитку», у якій штучний інтелект розглядається не як самоціль, а як інструмент зміцнення стійкості держави, збереження демократичного ладу та забезпечення конкурентних переваг у глобальному середовищі. Технології ШІ трансформують не лише економічні й управлінські процеси, а й фундаментальні принципи функціонування держави, що робить їх одним із ключових чинників політичного розвитку США у XXI столітті. Саме здатність поєднати

відкритість до інновацій із надійними гарантіями безпеки визначатиме подальшу траєкторію внутрішньої політики США в епоху Індустрії 4.0.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Дар’я Мікіцел. актуальні проблеми зовнішньої політики України. *Регулювання штучного інтелекту в контексті національної та безпекової політики США:* збірник тез XIX міжн. наук.-практ. конф. м. Чернівці, 3 грудня 2025 р. С. 98-100
2. Надія Баловсяк. «Білль про права для штучного інтелекту повинен впорядкувати застосування AI.»2022 р. URL:https://netfreedom.org.ua/article/bil-pro-prava-dlya-shtuchnogo-intelektu-povinen-vporyadkuvati-zastosuvannya-ai (Дата звернення: 05.07.2025).
3. Олена Спесивцева. «Регулювання штучного інтелекту: досвід США.», 2023 р. URL: https://cedem.org.ua/analytics/shtuchnyi-intelekt-usa/ (Дата звернення: 01.07.2025).
4. «18 U.S.C. § 1030 - Computer Fraud and Abuse Act (CFAA)». URL: https://www.law.cornell.edu/uscode/text/18/1030 (Date of application:10.10.2025).
5. «A BILL. To require the Director of the Office of Science and Technology Policy to establish a Federal regulatory sandbox program for artificial intelligence, and for other purposes.» URL: https://www.commerce.senate.gov/services/files/032DEA9D-0C56-41B4-A155-53FFC3987350 (Date of application: 15.07.2025).
6. «Annual Threat Assessment of the U.S. Intelligence Community». 2025 р. URL:https://www.dni.gov/files/ODNI/documents/assessments/ATA-2025-Unclassified-Report.pdf (Date of application:10.10.2025).
7. «Artificial Intelligence and Criminal Justice Final Report». URL:https://www.justice.gov/olp/media/1381796/dl?inline (Date of application: 25.07.2025).
8. «Artificial Intelligence Use Case Inventory». 2025 р. URL:https://www.epa.gov/data/ai-use-case-inventory (Date of application: 28.10.2025).

9. «Augmenting or Automating Labor? The Effect of AI Development on Employment and Wages». 2025 p. URL: https://papers.ssrn.com/sol3/papers.cfm?abstract_id=5169611 (Date of application:10.10.2025).
10. «FCC Makes AI-Generated Voices in Robocalls Illegal». 2024. URL:https://docs.fcc.gov/public/attachments/DOC-400393A1.pdf (Date of application: 25.07.2025).
11. «M-24-10: Advancing Governance, Innovation, and Risk Management for Agency Use of AI». 2024. URL:https://www.usagm.gov/wp-content/uploads/2024/10/XI-5020_AI-OMB-M-24-10-Compliance-Plan-10-03-24.pdf (Date of application: 25.07.2025).
12. Ada Lovelace Institute, AI Now Institute and Open Government Partnership «Algorithmic accountability for the public sector», 2021. URL: https://www.opengovpartnership.org/wp-content/uploads/2021/08/algorithmic-accountability-public-sector.pdf (Date of application: 20.06.2025).
13. Adhikari P., Hamal P., Baidoo F. Jr. «Impact and Regulations of AI on Labor Markets and Employment in USA». 2024 p. URL: https://papers.ssrn.com/sol3/papers.cfm?abstract_id=489650925.07.2025 (Date of application:10.10.2025).
14. AIcerts. «AI Growth Economics: How Artificial Intelligence Is Powering the Next Global Expansion». 2024 p. URL:https://www.aicerts.ai/news/ai-growth-economics-how-artificial-intelligence-is-powering-the-next-global-expansion/ (Date of application:30.10.2025).
15. Allen, G. «Understanding China's AI Strategy. Center for a New American Security» (CNAS), 2019. URL: https://www.cnas.org/publications/reports/understanding-chinas-ai-strategy (Date of application: 20.05.2025).
16. Brookings Institution. «How Do Artificial Intelligence and Disinformation Impact Elections?». 2024. URL:https://www.brookings.edu/articles/how-do-

artificial-intelligence-and-disinformation-impact-elections/ (Date of application:10.10.2025).

17. Brookings Institution. Matt Perault and J. Scott Babwah Brennen. «A Policy Framework to Govern the Use of Generative AI in Political Ads.» 9 серпня 2023 p. URL:https://www.brookings.edu/articles/a-policy-framework-to-govern-the-use-of-generative-ai-in-political-ads/ (Date of application: 25.07.2025).
18. California Legislature. «AB-1836 Artificial Intelligence Accountability in Elections Act.» 2024 p. URL:https://leginfo.legislature.ca.gov/faces/billTextClient.xhtml?bill_id=202320240AB1836 (Date of application: 05.07.2025).
19. California Legislature. «AB-2655 Political Cyber Fraud» 2024 p. URL:https://leginfo.legislature.ca.gov/faces/billNavClient.xhtml?bill_id=202320240AB2655 (Date of application: 05.07.2025).
20. Center for Security and Emerging Technology (CSET). «AI and the Future of Disinformation Campaigns». 2021. URL:https://cset.georgetown.edu/publication/ai-and-the-future-of-disinformation-campaigns/ (Date of application:10.10.2025).
21. Christopher Greer, Martin Burns, David Wollman, Edward Griffor. NIST. Special Publication 1900–202. «Cyber-Physical Systems and Internet of Things» URL:https://nvlpubs.nist.gov/nistpubs/SpecialPublications/NIST.SP.1900-202.pdf (Date of application: 20.06.2025).
22. CNN. «US senators propose tough fines for AI-driven securities fraud or market manipulation». 2023 p. URL:https://edition.cnn.com/2023/12/19/tech/senators-fines-ai-securities-fraud/index.html (Date of application: 25.07.2025).
23. Congressional Research Service. «Artificial Intelligence (AI) and Campaign Finance Policy: Recent Developments». 2024 p.

URL:https://www.congress.gov/crs_external_products/IN/PDF/IN12222/IN12222.6.pdf(Date of application:10.10.2025).

24. Congressional Research Service. «Regulating Artificial Intelligence: U.S. and International Approaches and Considerations for Congress», 2025 p. URL: https://www.congress.gov/crs-product/R48555 (Date of application: 24.06.2025).
25. Crawford, K. «Atlas of AI: Power, Politics, and the Planetary Costs of Artificial Intelligence». URL:https://www.essra.org.cn/upload/202105/The%20Atlas%20of%20AI%20Power,%20Politics,%20and%20the%20Planetary%20Costs%20of%20Artificial%20Intelligence.pdf (Date of application: 20.06.2025).
26. CSET Media Reaction Brief. «Chinese Reaction to Fall 2019 U.S. AI Related Initiatives» 2020 p. URL:file:///C:/Users/1/Downloads/Chinese-Reaction-to-Fall-2019-U.S.-AI-Related-Initiatives.pdf(Date of application: 24.06.2025).
27. Cybersecurity and Infrastructure Security Agency (CISA). «Risk in Focus: Generative AI and the 2024 Election Cycle». 2024. URL:https://www.cisa.gov/sites/default/files/2024-05/Consolidated_Risk_in_Focus_Gen_AI_ElectionsV2_508c.pdf (Date of application:10.10.2025).
28. Department of Computer Science, Austin Peay State University, Clarksville, USA«The Impact of AI on U.S. Labor Markets». 2024 p. URL:https://www.researchgate.net/publication/37855533525.07.2025). (Date of application:10.10.2025).
29. Federal Communications Commission (FCC). «FCC proposes $6 million fine for illegal robocalls that used Biden deepfake generative AI voice message» 2024. URL: https://docs.fcc.gov/public/attachments/DOC-402762A1.pdf (Date of application: 25.07.2025).
30. Federal Register. «Implications of Artificial Intelligence Technologies on Protecting Consumers From Unwanted Robocalls and Robotexts.» 2024 p. URL:https://www.federalregister.gov/documents/2024/09/10/2024-

19028/implications-of-artificial-intelligence-technologies-on-protecting-consumers-from-unwanted-robocalls (Date of application: 25.07.2025).

31. Federal Register. «Safe, Secure, and Trustworthy Development and Use of Artificial Intelligence» 2023 p. URL:https://www.federalregister.gov/documents/2023/11/01/2023-24283/safe-secure-and-trustworthy-development-and-use-of-artificial-intelligence (Date of application: 24.06.2025).
32. Helmus, T. «Artificial Intelligence, Deepfakes, and Disinformation» 2022 p. URL: https://www.rand.org/content/dam/rand/pubs/perspectives/PEA1000/PEA1043-1/RAND_PEA1043-1.pdf (Date of application: 20.06.2025).
33. Huang Y. «The Labor Market Impact of Artificial Intelligence: Local vs. Aggregate Effect». SSRN, 2025 p. URL: https://papers.ssrn.com/sol3/papers.cfm?abstract_id=513723125.07.2025). (Date of application:10.10.2025).
34. Investopedia. «Anthropic, OpenAI Sign Deals on AI Safety With U.S. Agency». 2024 p.URL:https://www.investopedia.com/anthropic-openai-sign-deals-on-ai-safety-with-u-s-agency-8703850 (Date of application: 25.07.2025).
35. Jonathan S. Hartley, Filip Jolevski, Vitor Melo, and Brendan Moore. «The Labor Market Effects of Generative Artificial Intelligence». 2025 p. URL: https://papers.ssrn.com/sol3/papers.cfm?abstract_id=513687728.10.2025).
36. Joseph S. Nye, Jr., Jack Landman Goldsmith. «The Future of Power»J https://www.jstor.org/stable/41149419 (Date of application: 24.06.2025). 1.12
37. Klein A. «AI Literacy, Explained». 2023 p. URL:https://www.edweek.org/technology/ai-literacy-explained/2023/05 (Date of application:10.10.2025).

38. LegiScan. «Texas Senate Bill 751». URL:https://legiscan.com/TX/text/SB751/id/1902830 (Date of application:10.10.2025).
39. Li, J. «Artificial Intelligence and Its Transformative Impact on Modern Politics.» University Place, Washington State, 2024. URL: https://www.ewadirect.com/proceedings/ace/article/view/17653 (Date of application: 15.07.2025).
40. Los Angeles Times. «Judge Blocks California Law That Targeted Deepfake Campaign Ads». 2024 p. URL:https://www.latimes.com/california/story/2024-10-03/judge-blocks-california-law-that-targeted-deepfake-campaign-ads (Date of application: 25.07.2025).
41. McKinsey & Company. «The Economic Potential of Generative AI: The Next Productivity Frontier». 2023. URL:https://www.mckinsey.com/capabilities/tech-and-ai/our-insights/the-economic-potential-of-generative-ai-the-next-productivity-frontier(Date of application:10.10.2025).
42. Melissa Lim «Cambridge Analytica Trump 2016 Presidential Election Digital Campaign Review» 2020 p. URL:https://www.researchgate.net/publication/339166269_Cambridge_Analytica_Trump_2016_Presidential_Election_Digital_Campaign_Review (Date of application: 25.07.2025).
43. METR. «Measuring the Impact of Early-2025 AI on Experienced Open-Source Developer Productivity». 2025. URL:https://metr.org/blog/2025-07-10-early-2025-ai-experienced-os-dev-study/ (Date of application:10.10.2025).
44. National Association of Insurance Commissioners (NAIC). «Model Bulletin on the Use of Artificial Intelligence Systems by Insurers.» 2023 p. URL: https://content.naic.org/sites/default/files/inline-files/2023-12-4%20Model%20Bulletin_Adopted_0.pdf (Date of application: 15.07.2025).

45. National Bureau of Economic Research. «Working Paper 31161». 2023 p. URL: https://www.nber.org/system/files/working_papers/w31161/w31161.pdf (Date of application:10.10.2025).
46. National Institute of Standards and Technology (NIST). «Artificial Intelligence Safety Institute Consortium (AISIC)». 2024. URL:https://www.nist.gov/artificial-intelligence/artificial-intelligence-safety-institute-consortium-aisic (Date of application:10.10.2025).
47. National Institute of Standards and Technology. «Artificial Intelligence Risk Management Framework (AI RMF 1.0).», 2024 p. URL: https://nvlpubs.nist.gov/nistpubs/ai/NIST.AI.100-1.pdf (Date of application: 24.06.2025).
48. Norman Eisen, Nicol Turner Lee, Colby Galliher, and Jonathan Katz. «AI Can Strengthen U.S. Democracy - and Weaken It. Brookings Institution», 2022.URL:https://www.brookings.edu/articles/ai-can-strengthen-u-s-democracy-and-weaken-it/ (Date of application: 24.06.2025).
49. Nourhan Tosson Ibrahim; Nada Adel Attia. «The impact of disinformation generated by AI on democracy case studies: the US presidential elections in 2016-2024» 2025 p. URL:https://www.emerald.com/reps/article/doi/10.1108/REPS-12-2024-0104/1307371/The-impact-of-disinformation-generated-by-AI-on (Date of application: 28.10.2025).
50. OECD. «OECD AI Principles». URL: https://www.oecd.org/en/topics/ai-principles.html (Date of application: 20.06.2025).
51. OECD. «OECD Digital Government Index 2023». URL: https://www.oecd.org/content/dam/oecd/en/publications/reports/2024/01/2023-oecd-digital-government-index_b11e8e8e/1a89ed5e-en.pdf (Date of application: 20.06.2025).
52. Office of the Director of National Intelligence (ODNI). «Annual Threat Assessment of the U.S. Intelligence Community». 2024 p.

URL:https://www.dni.gov/files/ODNI/documents/assessments/ATA-2024-Unclassified-Report.pdf (Date of application:30.10.2025).

53. Office of the Director of National Intelligence. «ODNI Releases 2024 Annual Threat Assessment of the U.S. Intelligence Community». 2024. URL:https://www.dni.gov/index.php/newsroom/press-releases/press-releases-2024/3789-odni-releases-2024-annual-threat-assessment-of-the-u-s-intelligence-community (Date of application:10.10.2025).
54. Office of the Governor of California. «Governor Newsom Signs Bills to Combat Deepfake Election Content». 2024 p. URL:https://www.gov.ca.gov/2024/09/17/governor-newsom-signs-bills-to-combat-deepfake-election-content/ (Date of application: 25.07.2025).
55. Pew Research Center. «Views of Risks, Opportunities, and Regulation of AI.» 2025 p. URL:https://www.pewresearch.org/internet/2025/04/03/views-of-risks-opportunities-and-regulation-of-ai/ (Date of application: 25.07.2025).
56. Pew Research Center. «What the Data Says About Americans' Views of Artificial Intelligence». 2023. URL: https://www.pewresearch.org/short-reads/2023/11/21/what-the-data-says-about-americans-views-of-artificial-intelligence/ (Date of application: 24.06.2025).
57. Powell R. «CETaS Explainer: The U.S. Executive Order on AI – National Security Implications». Center for Emerging Technology and Security, 2024. URL:https://cetas.turing.ac.uk/sites/default/files/2024-11/cetas_explainer_-_the_us_executive_order_on_ai_-_national_security_implications.pdf (Date of application: 25.07.2025).
58. RAND Corporation. Todd C. Helmus, Bilva Chandra. «Generative Artificial Intelligence Threats to Information Integrity and Potential Policy Responses». 2024. URL: https://www.rand.org/pubs/perspectives/PEA3089-1.html (Date of application:10.10.2025).
59. Reuters. «Apple Signs Voluntary US Scheme to Manage AI Risks, White House Says». 2024 p. URL:https://www.reuters.com/technology/artificial-

intelligence/apple-signs-voluntary-us-scheme-manage-ai-risks-white-house-says-2024-07-26/ (Date of application: 25.07.2025).

60. Reuters. David Shepardson. «Lingo Telecom agrees to $1 million fine over AI-generated Biden robocalls». 2024 p. URL:https://www.reuters.com/technology/artificial-intelligence/lingo-telecom-agrees-1-million-fine-over-ai-generated-biden-robocalls-2024-08-21/(Date of application: 25.07.2025).
61. Schwab, K. «The Fourth Industrial Revolution». URL: https://law.unimelb.edu.au/__data/assets/pdf_file/0005/3385454/Schwab-The_Fourth_Industrial_Revolution_Klaus_S.pdf (Date of application: 20.06.2025).
62. Seb Murray. «How Artificial Intelligence Impacts the U.S. Labor Market». 2024. URL:https://mitsloan.mit.edu/ideas-made-to-matter/how-artificial-intelligence-impacts-us-labor-market(Date of application:10.10.2025).
63. Stanford Institute for Human-Centered Artificial Intelligence (HAI). «What the CHIPS and Science Act Means for AI». 2022. URL:https://hai.stanford.edu/assets/files/2022-08/HAI%20Explainer%20-%20What%20The%20CHIPS%20and%20Science%20Act%20Means%20for%20AI.pdf (Date of application: 25.07.2025).
64. Tennessee Code § 47-25-1101. «Ensuring Likeness, Voice, and Image Security Act of 2024» 2024 p. URL: https://law.justia.com/codes/tennessee/title-47/chapter-25/part-11/section-47-25-1101 (Date of application: 05.07.2025).
65. The Epoch Times. «AI Is Taking Thousands of Jobs -Is Yours at Risk?». 2024. URL:https://www.theepochtimes.com/tech/ai-is-taking-thousands-of-jobs-is-yours-at-risk-5866434 (Date of application:10.10.2025)
66. The Epoch Times. «White House Unveils Artificial Intelligence Bill of Rights». 2022. URL:https://www.theepochtimes.com/tech/white-house-unveils-artificial-intelligence-bill-of-rights-4774854 (Date of application:30.10.2025).

67. The White House. «America's AI Action Plan.» 2025 p. URL: https://www.whitehouse.gov/wp-content/uploads/2025/07/Americas-AI-Action-Plan.pdf (Date of application: 01.08.2025).
68. The White House. «Executive Order on the Safe, Secure, and Trustworthy Development and Use of Artificial Intelligence» (EO 14110). 2023 p. URL:https://bidenwhitehouse.archives.gov/briefing-room/presidential-actions/2023/10/30/executive-order-on-the-safe-secure-and-trustworthy-development-and-use-of-artificial-intelligence/ (Date of application:10.10.2025).
69. The White House. «Fact Sheet: Biden-Harris Administration Secures Voluntary Commitments from Leading Artificial Intelligence Companies to Manage the Risks Posed by AI». 2023 p. URL:https://bidenwhitehouse.archives.gov/briefing-room/statements-releases/2023/07/21/fact-sheet-biden-harris-administration-secures-voluntary-commitments-from-leading-artificial-intelligence-companies-to-manage-the-risks-posed-by-ai/ (Date of application: 25.07.2025).
70. The White House. «FACT SHEET: CHIPS and Science Act Will Lower Costs, Create Jobs, Strengthen Supply Chains, and Counter China». 2022 p. URL:https://bidenwhitehouse.archives.gov/briefing-room/statements-releases/2022/08/09/fact-sheet-chips-and-science-act-will-lower-costs-create-jobs-strengthen-supply-chains-and-counter-china/ (Date of application: 25.07.2025).
71. The White House. «Removing Barriers to American Leadership in Artificial Intelligence.» 2025 p. URL:https://www.whitehouse.gov/presidential-actions/2025/01/removing-barriers-to-american-leadership-in-artificial-intelligence/ (Date of application: 01.07.2025).
72. TIME Magazine. «AI Is Changing White-Collar Work». 2024. URL: https://time.com/7322933/ai-changing-white-collar-work/(Date of application:10.10.2025)

73. Tiyanna Danielle Lords. «Colorado Enacts Law Regulating High-Risk Artificial Intelligence Systems». 2024 p. URL:https://www.americanbar.org/groups/business_law/resources/business-law-today/2024-july/colorado-enacts-law-regulating-high-risk-artificial-intelligence-systems/? (Date of application: 24.02.2025).
74. U.S. Congress. «H.R.5586 - DEEPFAKES Accountability Act». 2024 p. URL:https://www.congress.gov/bill/118th-congress/house-bill/5586/text (Date of application: 25.07.2025).
75. U.S. Congress. «H.R.6216 - National Artificial Intelligence Initiative Act of 2020.» 2020 p. URL: https://www.congress.gov/bill/116th-congress/house-bill/6216 (Date of application: 26.06.2025).
76. U.S. Congress. «S.1596 – National AI Commission Act.» 2023 p. URL: https://www.congress.gov/bill/118th-congress/senate-bill/1596/text (Date of application: 15.07.2025).
77. U.S. Department of Defense. «Responsible AI Strategy and Implementation Pathway». 2022 p. URL:https://media.defense.gov/2022/Jun/22/2003022604/-1/-1/0/Department-of-Defense-Responsible-Artificial-Intelligence-Strategy-and-Implementation-Pathway.PDF (Date of application: 25.07.2025).
78. U.S. Department of Homeland Security, Office of Inspector General. «OIG-24-52: DHS Improved Election Infrastructure Security, but Its Role in Countering Disinformation Has Been Reduced». 2024 p. URL:https://www.oig.dhs.gov/sites/default/files/assets/2024-09/OIG-24-52-Sep24.pdf (Date of application:10.10.2025).
79. U.S. Department of Justice. «Deputy Attorney General Lisa Monaco Delivers Keynote Remarks at the American Bar Association's 39th National Institute on White Collar Crime». 2024. URL:https://www.justice.gov/archives/opa/speech/deputy-attorney-general-lisa-monaco-delivers-keynote-remarks-american-bar-associations (Date of application: 25.07.2025).

80. U.S. Department of Justice. «Foreign Malign Influence». URL: https://www.justice.gov/archives/voting/foreign-malign-influence(Date of application: 25.07.2025).
81. U.S. Department of Justice. «Justice Department Disrupts Covert Russian Government-Sponsored Foreign Malign Influence Operation Targeting Audiences in the United States and Elsewhere». 2024. URL:https://www.justice.gov/archives/opa/pr/justice-department-disrupts-covert-russian-government-sponsored-foreign-malign-influence(Date of application: 25.07.2025).
82. U.S. Securities and Exchange Commission. «SEC Charges Two Investment Advisers with Making False and Misleading Statements About Their Use of Artificial Intelligence». 2024 p. URL:https://www.sec.gov/news/press-release/2024-36 (Date of application: 25.07.2025).
83. U.S. Senate (Chris Coons). «The Nurture Originals, Foster Art, and Keep Entertainment Safe (NO FAKES) Act.» 2023 p. URL: https://www.coons.senate.gov/imo/media/doc/no_fakes_act_one_pager.pdf (Date of application: 15.07.2025).
84. Utah State Legislature. «Artificial Intelligence Amendments». 2024 p. URL: https://legiscan.com/UT/text/SB0149/id/2955382 (Date of application: 05.07.2025).
85. Valerie Wirtschafter/ «The Impact of Generative AI in a Global Election Year.» 2024 p. URL:https://www.brookings.edu/articles/the-impact-of-generative-ai-in-a-global-election-year/ (Date of application: 25.07.2025).
86. White and Case. «AI Watch: Global Regulatory Tracker United States.», 2025 p. URL:https://www.whitecase.com/insight-our-thinking/ai-watch-global-regulatory-tracker-united-states (Date of application: 24.09.2025)
87. World Economic Forum. «Future of Jobs Report 2025: Jobs of the Future and the Skills You Need to get them». 2025. URL:https://www.weforum.org/stories/2025/01/future-of-jobs-report-2025-

jobs-of-the-future-and-the-skills-you-need-to-get-them (Date of application:10.10.2025).

ДОДАТКИ

Додаток А

Презентація проєкту Білля про права у сфері штучного інтелекту (AI Bill of Rights) у Білому домі

Рис.А. Презентація проєкту Білля про права у сфері штучного інтелекту (AI Bill of Rights) у Білому домі. Джерело:[86]

Додаток Б

Глобальна динаміка створення та втрати робочих місць у 2025 році (за даними World Economic Forum)

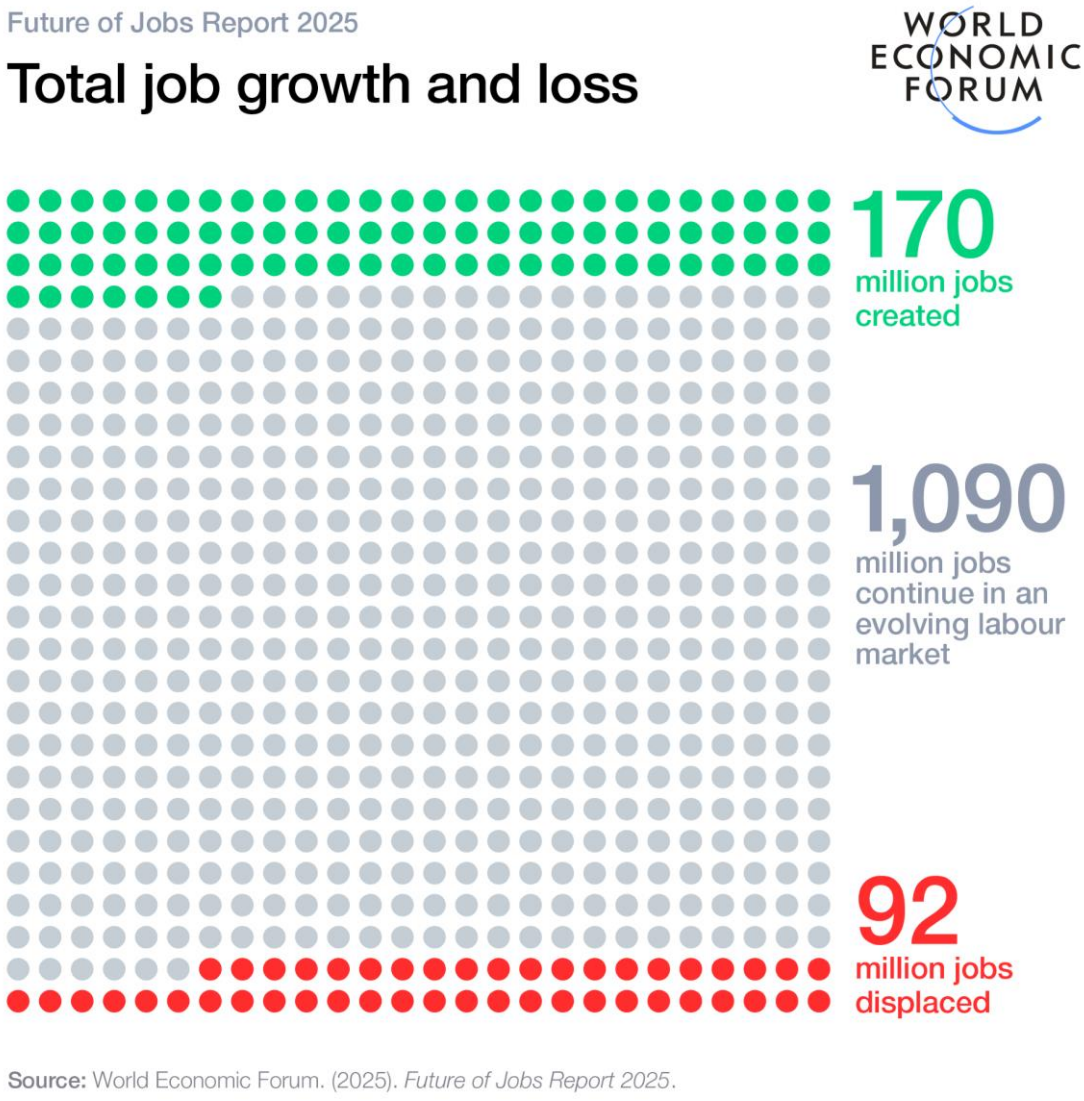

Рис.Б. Глобальна динаміка створення та втрати робочих місць у 2025 році (за даними World Economic Forum). Джерело:[48]

Додаток В

Прогноз найбільш зростаючих та занепадаючих професій до 2030 року (за даними World Economic Forum)

Рис.В. Прогноз найбільш зростаючих та занепадаючих професій до 2030 року (за даними World Economic Forum). Джерело:[48].

Додаток Г

Робот-бариста на базі штучного інтелекту готує напої в кафе NCM у Сан-Хосе, Каліфорнія, 25 квітня 2025 року.

Рис.Г. Робот-бариста на базі штучного інтелекту готує напої в кафе NCM у Сан-Хосе, Каліфорнія, 25 квітня 2025 року.. Джерело:[62]

Додаток Д

Робот посипає піцу сиром в Інституті штучного інтелекту Бременського університету, Німеччина, 8 березня 2017 року.

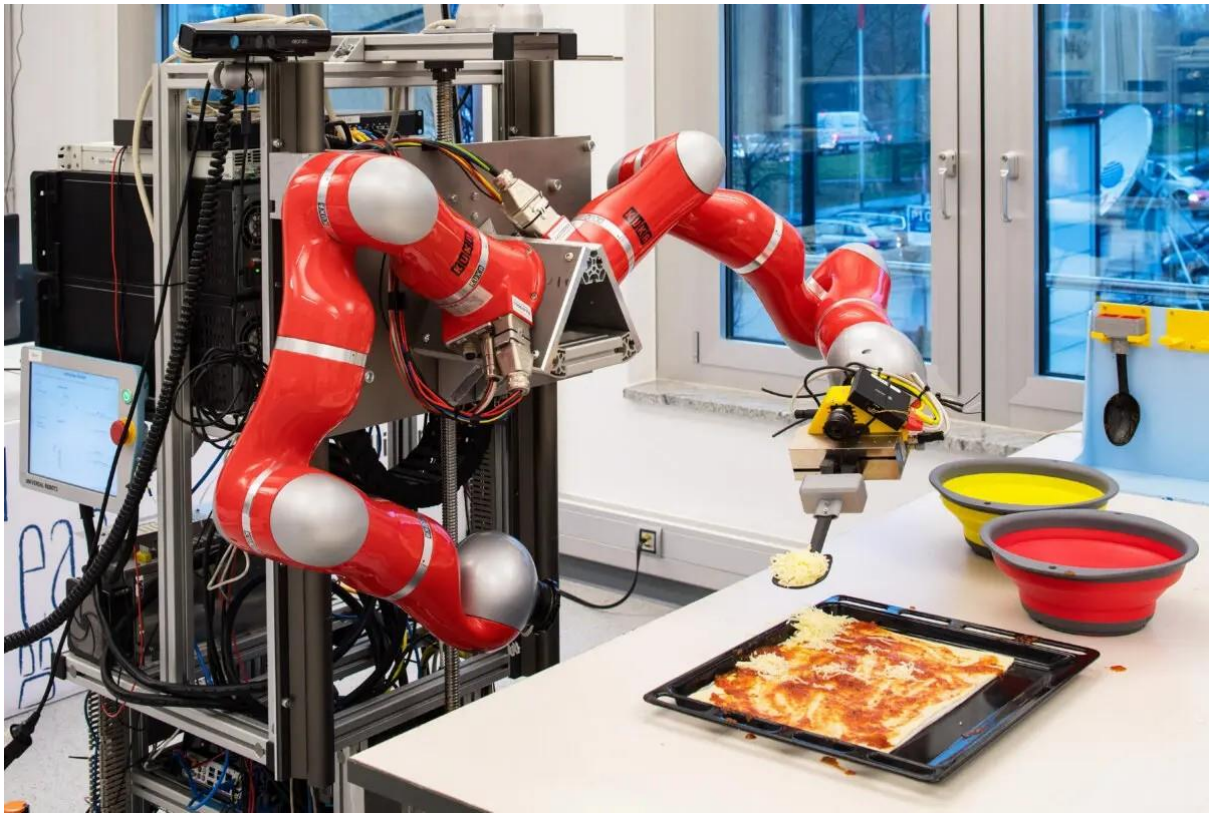
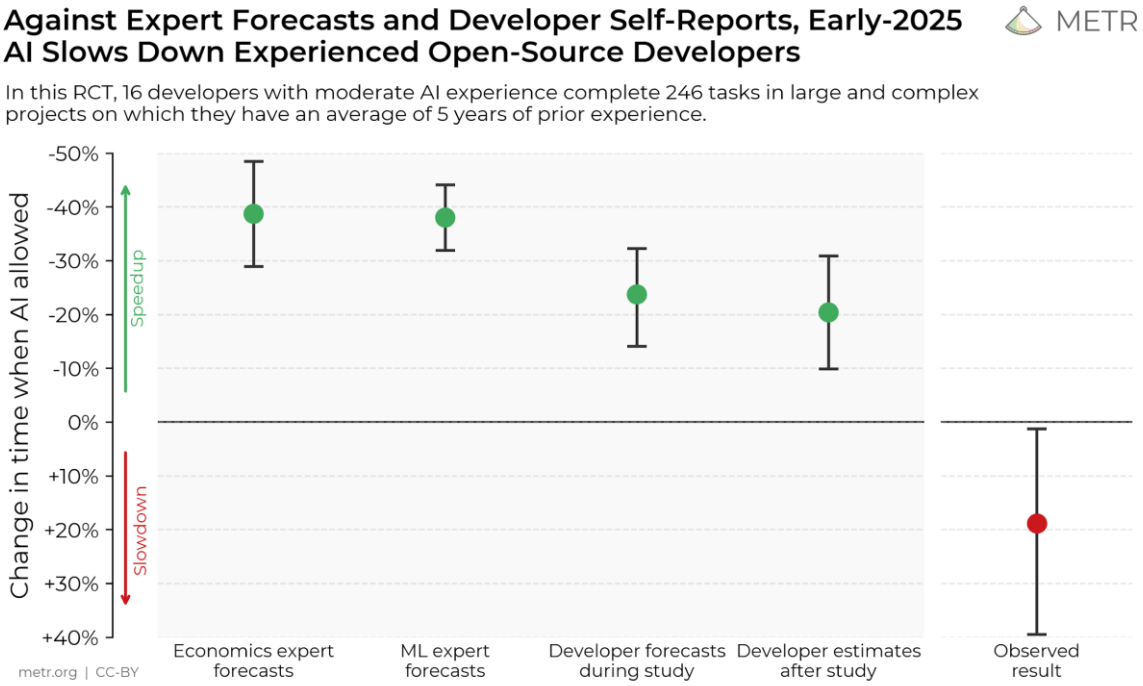

Рис.Д. Робот посипає піцу сиром в Інституті штучного інтелекту Бременського університету, Німеччина, 8 березня 2017 року. Джерело:[40]

Додаток Е

Порівняння експертних прогнозів та фактичних результатів впливу ШІ на продуктивність розробників

I

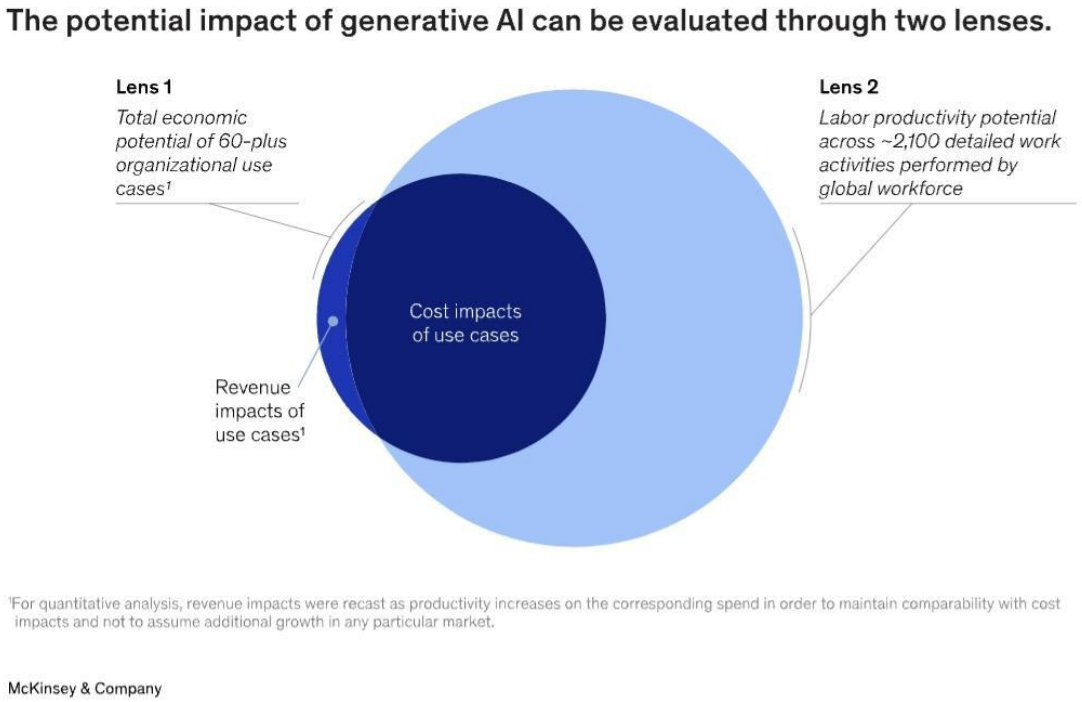

Рис.Е.Порівняння експертних прогнозів та фактичних результатів впливу ШІ на продуктивність розробників Джерело:[38]

SUMMARY

The master's thesis consists of an introduction, three chapters divided into subsections, conclusions, a list of references and appendices.

The introduction defines the aim and main objectives of the research, its object and subject, research methods, practical significance and structure of the work.

The relevance of the thesis is grounded in the rapid expansion of artificial intelligence (AI) technologies in public administration, the economy, security policy and electoral processes of the United States. AI is presented not only as a technological innovation, but as a systemic factor that transforms models of governance, reconfigures power relations and shapes new risks for democratic institutions. The author emphasises that for Ukraine, which aspires to integrate into Euro-Atlantic structures and build its own digital governance and security model, a comprehensive understanding of the U.S. experience in regulating and applying AI is of particular practical importance.

The aim of the research is to analyse the role of AI in U.S. domestic policy in the context of Industry 4.0, to identify its opportunities and threats for democratic governance, the national and internal security architecture and the socio-economic development of the country, and to assess the strategies used by the United States to balance technological innovation and security.

To achieve this aim, the author formulates a set of research objectives, which include: clarification of the theoretical and conceptual foundations for analysing AI as part of Industry 4.0; identification of the methodological approaches relevant for studying AI in domestic policy; systematisation of the source base and legal framework of U.S. AI policy; analysis of the impact of AI on domestic political processes and national security; assessment of the economic and labour-market consequences of AI diffusion; and evaluation of U.S. strategies designed to minimise risks of malicious or uncontrolled use of AI while preserving innovation dynamics.

The object of the research is the process of integration of artificial intelligence technologies into the domestic policy and security system of the United States. The subject of the research is the conceptual foundations, legal mechanisms, institutional

practices and security strategies through which the U.S. state regulates the development and use of AI in the context of Industry 4.0.

The methodological basis of the thesis includes general philosophical methods (analysis and synthesis, induction and deduction, abstraction and generalisation), as well as general theoretical methods such as historical, systemic, comparative, behavioural and prognostic approaches. Applied methods include content analysis of strategic documents and legislation, case studies of concrete incidents (e.g. AI-related electoral interference, deepfake scandals), and elements of event analysis for key policy decisions and regulatory steps. A combination of concepts of the information society, technological determinism, constructivism and theories of algorithmic governance allows the author to interpret AI simultaneously as a technological, political and socio-cultural phenomenon.

The first chapter, «Theoretical and Methodological Approaches to the Analysis of Artificial Intelligence as a Component of Industry 4.0», is devoted to the conceptual framework of the study and its methodological foundations.

In the first subsection, the author considers the theoretical and conceptual bases for analysing AI as part of Industry 4.0 in U.S. domestic policy. The chapter outlines the evolution of the concept of Industry 4.0, understood as a new technological paradigm based on cyber-physical systems, big data, cloud computing, automation and intelligent networks. Within this paradigm, AI is presented as a «core technology» that ensures the integration of data flows, optimisation of decision-making and real-time adaptation of systems in both the private and public sectors. The author analyses approaches of foreign and Ukrainian researchers to understanding AI as a political factor, focusing on concepts of algorithmic governance, digital sovereignty, data-driven public policy and the «platformisation» of the state. AI is interpreted as a structural element of the new «digital state», as well as a source of new risks such as algorithmic bias, erosion of privacy and asymmetry of information power between citizens, corporations and the state.

The second subsection is devoted to the source base of the study. It systematises official U.S. documents (laws, executive orders, strategies and

memoranda on AI and national security), analytical reports of leading think tanks and research centres (including MIT, Stanford, RAND Corporation, the Brookings Institution, the Center for Security and Emerging Technology and others), publications of international organisations, as well as academic articles on the impact of AI on democracy, security and labour markets. Particular attention is paid to U.S. legal acts such as the National AI Initiative Act of 2020, the CHIPS and Science Act of 2022, the National AI R&D Strategic Plan, the Executive Order on Safe, Secure, and Trustworthy AI (2023) and sector-specific guidance. The author demonstrates that the chosen source base is sufficient for a comprehensive analysis of how the United States conceptualises and regulates AI within domestic policy.

The second chapter, «The Role of Artificial Intelligence as Part of Industry 4.0 in the Context of U.S. Domestic Policy», analyses the legal and institutional foundations of U.S. AI policy, as well as the direct political and security consequences of its implementation.

The first subsection examines the regulatory and legal framework governing AI as a component of Industry 4.0 in the United States. The author shows that, unlike the European Union, which is moving towards a single comprehensive AI Act, the United States has chosen a «mosaic» model based on a combination of federal laws, sectoral regulations, executive orders, strategic documents and technical standards. Key attention is paid to legislation that indirectly shapes AI development (research funding, semiconductor production, data protection, competition, sectoral safety regimes) and to the role of institutions such as the National Institute of Standards and Technology (NIST) and the Office of Management and Budget (OMB). The NIST AI Risk Management Framework and OMB Memorandum M-24-10 are analysed as key instruments which set requirements for risk management, transparency, accountability and safety of AI systems in federal agencies.

The second subsection focuses on the impact of AI on U.S. domestic political processes. The author highlights two interrelated dimensions. On the one hand, AI contributes to modernisation of public administration: it supports predictive analytics in social policy, optimises allocation of resources, improves quality of

public services and strengthens early-warning systems in areas such as disaster response and cyber defence. On the other hand, AI is increasingly used in political communication, campaigning and micro-targeted messaging, which significantly raises the risks of manipulation of public opinion, polarisation and erosion of trust in institutions. The diffusion of generative models and deepfake technologies creates new opportunities for the production of realistic disinformation and synthetic political content, which can influence electoral behaviour and public perception of political actors.

The third subsection is devoted to regulation of AI in the context of U.S. national and internal security policy. AI is analysed as both an instrument of strengthening defence capabilities and a source of novel threats. The thesis examines how AI is integrated into strategic documents on national security, cyber security and defence, as well as into the practice of intelligence agencies and law enforcement. Special attention is paid to doctrines of «responsible AI» in the defence sector, restrictions on autonomous weapons, and the development of mechanisms to counter AI-driven disinformation and foreign influence operations. The author concludes that the United States seeks to build a comprehensive security architecture where AI is simultaneously regulated as a critical technology, a potential vector of attack, and a tool for resilience and deterrence.

The third chapter, «Prospects and Threats of AI Technologies in Contemporary Realities», explores the socio-economic and security consequences of AI development, with a focus on the U.S. labour market, economy and information environment, as well as on strategies to balance innovation and security.

In the first subsection, the author analyses the impact of AI on the U.S. labour market and economic structure. Based on empirical studies and forecasts of leading research centres, the thesis demonstrates that AI has become a key driver of productivity growth, optimisation of production chains, financial innovation and development of new sectors of the digital economy. At the same time, automation and algorithmisation transform employment patterns: routine and middle-skilled jobs are at the highest risk of substitution, while demand grows for highly skilled

experts in data analysis, AI governance, cybersecurity, digital ethics and related fields. The author emphasises that AI thus acts as both an engine of economic growth and a factor of social tension, requiring active policy in the areas of education, reskilling, social protection and regional development.

The second subsection examines AI as a tool of information influence and a threat to U.S. national security. Here the author concentrates on the phenomenon of AI-driven disinformation, deepfakes and cognitive attacks. The thesis analyses how generative models are used to create synthetic images, audio and video, fake political messages and coordinated bot networks, which simulate mass public opinion and aim to undermine trust in elections, the media and state institutions. Particular attention is paid to the use of AI by foreign actors in influence campaigns targeting U.S. society, as well as to the response of American state agencies and regulators. The author shows that AI significantly increases the speed, scale and persuasiveness of information operations, thereby transforming them into one of the central challenges for internal security and democratic resilience of the United States.

The third subsection is devoted to strategies for optimising the balance between technological progress and security in the United States, including accountability for malicious use of AI. The author demonstrates that the U.S. approach is based on the principle of «secure innovation», which envisages the integration of legal, technical and ethical safeguards into the entire life cycle of AI systems. Measures such as mandatory risk assessment, independent testing of high-risk models, content authentication and watermarking, cooperation between state agencies and digital platforms, and the imposition of civil and criminal liability for the use of AI in fraud, electoral interference or other serious offences are examined. The thesis emphasises that the United States seeks not to halt innovation, but to make it manageable and accountable, ensuring that AI development serves democratic values and national interests rather than undermines them.

In the conclusions, the author summarises the main results of the study and formulates generalisations regarding the role of AI in U.S. domestic policy in the era of Industry 4.0. It is argued that artificial intelligence has become a systemic factor

that affects political governance, economic dynamics, security architecture and the functioning of democratic institutions. The research confirms the ambivalent nature of AI: it creates unprecedented opportunities for modernisation of the state and the economy, while simultaneously generating new risks for human rights, social cohesion and national security.

The thesis concludes that the United States is gradually moving towards a model of «governed technological development», in which AI is treated as a strategic resource that must be integrated into public policy under conditions of transparency, accountability and respect for democratic norms. The success of this model will depend on the ability of the U.S. state to maintain a sustainable balance between openness to innovation and the need to protect society from the destructive potential of AI-based technologies.